

king of the dharmā

A Life for Us to Live

The Story of Je Tsongkapa
Teacher of the First Dalai Lama
Day one

༄། རྗེ་བཙུན་ཙོང་ཁ་པ་ཆེན་པོའི་རྣམ་ཐར་རས་བྲིས་གྱི་རྩལ་བརྒྱ་ལྔ་གསུམ་པ་ཅིན་ཏ་མ་ཉིའི་

ཕྱང་བ་ཐུབ་བསྟན་རྒྱས་བྱེད་པམ་བདེའི་རོལ་མཚོ་ཆེན་པོ་བཞུགས་སོ།

Herein contained is The String of Wish-Giving Gems, a Sea of Frolic which Brings Help and Happiness to All Living Beings, and which Spreads the Teachings of the Able Buddhas Far and Wide. This is a book of instructions for depicting the life story of the great and holy Tsongkapa in 153 painted scenes.

༄། ལྷ་མ་འཇམ་དབྱངས་དབྱངས་ཅན་མ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།།

I bow down to my Lama, Gentle Voice, the Lady of Song.

འདིར་རྗེ་བདག་ཉིད་ཆེན་པོའི་རྣམ་ཐར་ཞལ་ཐང་དང་པོར།   གཙོ་བོ་རྗེ་རིན་པོ་ཆེ་ཚེས་འཁོར་གྱི་

ཕྱག་རྒྱ་ཅན་སིང་བྲི་རྒྱབ་ཡོལ་རྒྱན་དུག་སྒྲིག་པ་ཅན་གཡས་སུ་རྒྱལ་ཚབ་དང་འདུལ་འཛིན།

Here first is what should be painted on the first scroll of the life of this great being, the Lord Tsongkapa. The central figure is Je Rinpoche himself, making the

In-Depth Course IV: King of the Dharma
Reading One

sacred gesture of turning the Wheel of the Dharma. He is seated upon a throne supported by lions, and arrayed behind him are the Six Jewels.¹

གཡོན་དུ་མཁས་གྲུབ་རྗེ་ཚ་ཁོ་དབོན་པོ།   དེའི་སྤྱིང་གི་གཡམས་གཡོན་དུ་སྐྱབ་པ་རྣམ་བརྟུན།

To Je Tsongkapa's own right are Gyaltsab Je and Dulndzin Drakpa Gyeltsen. To his left are Kedrup Je and Tsako Wonpo.² Above them, to the right and left, are the Eight Great Masters.³

འོག་ཏུ་དགོ་འདུན་གྲུབ་པ་འཇམ་དབྱེངས་ཚོས་རྗེ།   བྱམས་ཆེན་ཚོས་རྗེ་ཤེར་སངས་མོག་མ།

མདུན་དུ་མཚོན་སྤྱིན་ལྷ་ཚངས་དབང་སོགས་དང་།

Below are Gendun Druppa,⁴ Jamyang Chuje,⁵ Jamchen Chuje,⁶ Sherab Senge,⁷ and other disciples. In front is a massive cloud of offerings, and deities such as Brahma and Ishvara.

༼༡༧༽ སྤྱིང་དུ་སྤོན་འཇིག་རྟེན་གྱི་ཁམས་འདིར་དང་བའི་འོད་ཅེས་བྱ་བར་གྱུར་དུས་རྒྱལ་བ་

དབང་པོའི་ཏོག་གིས་རྒྱལ་སྤྱིས་མཐའ་ཡས་པའི་དབུས་སུ་མ་དག་པའི་ཞིང་དུ་དོན་རྗེ་ཐེག་པའི་བསྟན་

---

¹ *The Six Jewels*: Six renowned Buddhist masters from ancient India, who like living gemstones have made our world a more beautiful place. The six are Nagarjuna and Aryadeva, jewels of the teachings on the Middle Way; Asanga and Vasubandhu, jewels of the teachings on Higher Knowledge; and Dignaga and Dharmakirti, jewels of the teachings on Valid Perception.

² *Tsako Wonpo*: Ngawang Drakpa, the "Friar from Tsako," for whom Je Tsongkapa wrote the famous *Three Principal Paths of Buddhism*.

³ *The Eight Great Masters*: Eight of the closest disciples of Je Tsongkapa, also known as the "Purest Eight," whom he took into deep retreat with him. Four were from the U province of Tibet: Tokden Jamkarwa, Neten Jangsempa, Sharpay Na-gyelwa, and Neten Bang-kyongwa. Four were from the Amdo province: Tokden Jampel Gyatso, Geshe Sherab Drakpa, Geshe Jampel Trashi, and Geshe Pelkyongpa.

⁴ *Gendun Druppa*: His Holiness the First Dalai Lama, who lived 1391-1474.

⁵ *Jamyang Chuje*: Trashi Pelnden (1379-1449), the disciple of Je Tsongkapa who founded Drepung Monastery in 1416.

⁶ *Jamchen Chuje*: Shakya Yeshe (1354-1435), the disciple who founded Sera Monastery in 1419, and who represented Je Tsongkapa before the Emperor of China.

⁷ *Sherab Senge*: The disciple who founded Gyume Tantric College in 1433. His dates are 1383-1445.

ཕ་དང་འབྲེལ་བའི་ལྷ་བ་སྤེལ་བ་ལ་བསྐྱབས་བྱེད་མཛད་གྱིན་གྱིས་བྲལ་བས་ནས་སྦྱིང་སྦྱོབས་ཆེན་
པོར་མཚན་གསོལ་ཚུལ།

At the top we see Je Tsongkapa in a former life in this same world, when he was known as “The Light of Faith.” He is meeting the victorious Buddha of a past eon named Topknot of Power. The Buddha, surrounded by an infinite number of bodhisattvas, sings the praises of the Lord, foretelling how he will appear in an impure world to spread Worldview, as it is found in the teachings of the diamond way. He blesses the Lord in this mission, and grants him the name, “Heart of Courage.”

༼ ༢༧ ༽ རྗེ་ཆེ་གདན་དུ་འཇམ་དབྱངས་གྱི་སྤྱལ་པ་བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའ་མོས་པའི་སྦྱོ་གྲོས་གྱིས་
བམ་ཟེའི་ཁྱེའུ་པརྟའི་ངང་ཚུལ་ཁྲིད་དེ་སྦྱོན་པ་ལ་ཤེལ་སྤེང་ཕུལ་ཏེ་མ་འོངས་པའི་དུས་གྱི་གདུལ་བྱས་
སྦྱང་ཉིད་རྟོགས་པའི་རྟེན་འབྲེལ་བཞག།

At the Seat of the Diamond, an emanation of Gentle Voice⁸—a bodhisattva by the name of Faith’s Wisdom—appears to Je Tsongkapa, who in this previous life was born as Way of the Lotus, the child of a Brahmin. The bodhisattva takes him by the hand and leads him into the presence of The Buddha. The child offers a crystal rosary to the Enlightened One, thus setting in motion a chain of events that will cause his future disciples to perceive emptiness.

༼ ༢༧ ༽ མཚོ་མ་རྩོས་པའི་དབྱུང་སྤྱུ་སྤར་གྱི་སངས་རྒྱལ་རྣམས་གྱི་བཞུགས་གནས་ཡོད་པར་
འདུལ་བ་ལུང་ལས་བཤད་པ་བཞིན་དེར་ཕེབས་ཏེ་ཚོས་གསུངས། ལྷ་མ་རྩོས་པས་དུང་ཕུལ།
དབྱུང་བཞུགས་ཚོགས་དུང་མཛད། དེ་ནས་གངས་ཏེ་སེར་བཞུགས་དུས་ཀྱང་ཚོགས་དུང་མཛད་
དེ་དབང་ཕུག་ཆེན་པོ་སོགས་ལྷ་ལྷ་དུ་མ་ལ་ཚོས་གསུངས།

⁸ The Angel of Wisdom, whose name in Sanskrit is Manjushri, or Jampel Yang in Tibetan.

In-Depth Course IV: King of the Dharma
Reading One

white sandalwood tree springs up—and the likenesses of all different kinds of holy beings appear upon its leaves. On some of the leaves, the letters of the mantra of wisdom, *Arapachana Dhi*, form as well.¹⁴

། ༡༠ མ ། ། དགའ་ལོ་གསུམ་པར་རོལ་པའི་རྫོ་རྗེས་དགོ་བསྟེན་མཛད།   སངས་རྒྱལ་གཉིས་པ་
འོང་བར་ལུང་བསྟན་རྒྱལ་རོལ་པའི་རྫོ་རྗེའི་ལམ་ཡིག་ལས་བཤད།

In 1359, at the age of three, Je Tsongkapa receives his lifetime layperson’s vows from His Holiness Rolpay Dorje.¹⁵ The text of His Holiness’ book about sites of pilgrimage relates how he looked into the future and declared that a second Buddha had come into our world.

། ༡༡ ད ། ། བདུན་པར་དོན་རིན་གྱི་ཞབས་བསྟེན།   བརྒྱད་པར་དགོ་རྒྱལ་དང་དབང་བསྐྱར་རྒྱལ་
མནལ་ལམ་དུ་ཕྱག་རྟོར་དང་རྫོ་བོ་རྗེ་ཡང་ཡང་ཕེབས།   ལྷགས་བསྟེན་སོགས་མཛད་ནས་དགའ་
ལོ་བཅུ་དྲུག་པར་དབུས་སུ་ཕེབས་ལམ་ཆབ་མདོར་ཞག་བཞུགས་མཛད་ནས་གནས་བརྟེན་ཅུ་དྲུག་
དང་མགོན་ཁང་གི་སར་མགོན་པོ་ཞལ་གཟིགས་ནས་ལུང་བསྟན།

In 1363, at the age of seven, Je Tsongkapa begins his studies with the Dharma Lord Dundrup Rinchen. [11B] In his eighth year, he receives the vows of a novice monk, and secret empowerment. [11C] The Holder of the Diamond, and Lord Atisha, are coming constantly to him in his dreams. He masters arts such as the recitation of texts and mantras, and [11D] at 16 leaves for central Tibet. On the road he stops for a day at the future site of Chamdo Monastery, where he has a vision of the Sixteen Elders¹⁶. Where the monastery cathedral itself will one day stand, he goes into a vision of the Savior¹⁷—the Great Ebony One—and receives a prediction that the monastery will be built here.

¹⁴ In time, it is said, a hundred thousand leaves covered with holy images and words sprouted from the tree, and so it was given the name “A Hundred Thousand Holy Images,” or *Kumbum* in Tibetan. This then became the name of the great monastery founded at the site of the Lord’s birth.

¹⁵ His Holiness the Fourth Karmapa, Rolpay Dorje (1340-1383).

¹⁶ Sixteen great sages from ancient India.

¹⁷ Whose common name in Tibetan is Gonpo, or Mahakala in Sanskrit.

། ༡༢ ཀ ། དགའ་ལོ་བཅུ་བདུན་པའི་དུས་འབྲི་ཁུང་དུ་ཕེབས་སྐྱེས་ལྔ་ཚེས་ཀྱི་རྒྱལ་པོར་དྲི་མེད་
བ་ན་རོ་ཚེས་དྲུག་ཕྱག་ཚེན་ལྔ་ལྔ་ན་སོགས་ཟབ་བྲིད་མཐའ་ཡས་པ་གསལ།

In 1373, at the age of seventeen, Je Tsongkapa reaches Drikung, where he meets Chen-nga Rinpoche Chukyi Gyalpo¹⁸. From him he receives an almost infinite number of deep teachings—among them the secret instructions called the String of Diamonds; the Six Practices of Naropa; and the Great Seal, Mahamudra, with its five-step preliminary.

། ༡༣ པ ། དེ་ནས་གུང་ཐང་དུ་སློད་འཇུག་ལྟར་རྒྱལ་སྐུ་ཀྱི་ངང་ཚུལ་རིག་གནས་མཐའ་དག་སློབ་
པ་མཚོན་པར་ཚལ་པའི་ལྷ་རྩེ་དཀོན་མཚོག་སྐབས་ལ་སྤྲོད་དཔྱད་ཡན་ལག་བྲགུད་པ་གསལ་པས་
ལྷག་མ་མེད་པར་བྱགས་སུ་རྒྱུད་དེ་གསོ་རིག་མ་མཛད་ཀྱང་གསོ་རིག་སྤྲོ་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཙུག་གི་
མོར་བུ་གྱུར་ཚུལ་ཕྱིས་ཀྱི་སྤྲོད་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་གསོལ་སྤྲོད་འབུལ་དུས་ཞལ་བཀོད་ལྷུ་བར་བྲགས།

Je Tsongkapa then travels to Gungtang. Here he studies the eight branches of medical diagnosis with a master physician from Tsel named Hlaje Konchok Kyab. Je Rinpoche undertakes these studies as a symbolic act, to show that he is following the code of a bodhisattva, as set forth in *The Bodhisattva's Way of Life*—where it is stated that a bodhisattva should train themselves in every useful art and science. He masters the subject totally; and though he never actually practices medicine, he immediately becomes a crowning jewel among every sage of the healing arts. Tradition holds it that—in the years to follow—every doctor who ever attends upon him ends up seeking his own advice about how the treatment should proceed.

། ༡༤ བ ། སྤེ་ཐང་དུ་བཀྲས་སེང་གདན་ས་དགེ་སློང་ལ་ཚེས་གསལ།

Je Tsongkapa receives Dharma teachings from Nyetang Trashi Senge and Densa Gekongpa.

---

¹⁸ Rinpoche Chukyi Gyalpo (1335-1407) was the eleventh throneholder of Drikung Til Monastery, the most important center of the Drikung tradition of the Kagyu lineage of Tibet.

། ༡༣ ། བདེ་བ་ཅན་དུ་སྐྱེ་མ་ཡོན་དབུ་གཉེས་ལ་པར་སྤྱིན་ཤིང་རྟའི་སྲོལ་བཞི་སོགས་གསལ།

འཇམ་རིན་ལ་བྱམས་ཚོས་ཀུན་གསལ།

Je Tsongkapa reaches the monastery of Dewachen, where he receives teachings on the four traditions of the way of the perfections from both Lama Yuntan Gyatso and Loppun Ugyenpa. [15B] Lama Jamrinpa imparts to him all five of the Books of Loving One¹⁹.

། ༡༤ ། དདུལ་ཚུ་ཚོས་རྫོང་དུ་འཇམ་དབུངས་བདུན་པ་སྐྱེ་མ་དམ་པ་བསོད་ནམས་རྒྱལ་མཚན་

ལ་ར་པ་ཅན། རྗེ་ལ་བྱ་ལུས་དགྲིལ་དབང། གུར་མགོན་རྗེས་གནང་དང་དབུ་པའ་ལྷ་གཏད་དེ་

བྱ་ལུགས་ཀྱི་བསྟན་པ་གཏད།

Je Tsongkapa reaches the hermitage of Chudzong in Ngulchu, where the seventh Jamyang, the high lama Sunam Gyeltsen, grants him permission into the practice of Arapachana; empowerment into the practice of the mandala of the body, according to the tradition of the Indian sage Ghantapada; and permission for the secret teachings of the Keeper of the Canopy. His teacher hands his sage's cap over to Je Rinpoche, signifying that he has passed on to him all the teachings of the tradition of Buton Rinpoche.

། ༡༥ ། བཅུ་དགའི་དུས་གསང་ཕུར་གྲ་སྐྱོར་སྟན་པ་མཆོད།

In 1375, at the age of 19, Je Tsongkapa takes his learning to a whole new level by participating in the debate ground at Sangpu.

། ༡༦ ། བདེ་བ་ཅན་དུ་གྲ་སྐྱོར་སྟན་པ་རྒྱས།

Je Rinpoche expands his knowledge even further by debating at Dewachen Monastery.

---

¹⁹ That is, Maitreya (in Sanskrit), or Jetsun Jampa (in Tibetan).

། ༡༩ ། གཙང་དུ་མཁར་ཁ་ལ་བརྒྱད་དེ་ལྷ་ལུང་ལོ་ཆེན་རིན་ལྷན་ལ་བདེ་མཚོག་མི་འི་བཅུ་

གསུམ་མ་གསན།

Je Tsongkapa travels to the province of Tsang. Traveling by way of the Karka Pass, he reaches Shalu, where he receives teachings on the Thirteen Practices of Maitri, in the secret tradition of Highest Bliss, from the master translator Kenchen Rinchen Namgyal.

། ༢༠ ། ལྷོ་ཐང་དུ་མ་ཉི་པའ་ཆེན་བྱུང་དུ་ཆོས་མང་གསན།

Je Tsongkapa journeys to Nartang, where he receives a great many Dharma teachings at the feet of the master sage Matiwa Lodru Gyeltsen.

། ༢༡ ། ས་སྐྱུང་ཕེབས་ནས་གྲོ་མཚན་མཁར་ཀུན་དབུས་ཀྱི་འཇིགས་མེད་གདོང་ལྡེའི་སྐྱེ་

དབྱངས་ཆེད།

Je Rinpoche continues on to Sakya Monastery, where he throws himself into the debate ground with the mighty roar of a five-faced lion, fearless in the midst of a mass of master scholars.

། ༢༢ ། དེ་བཞིན་དུ་བཟང་ལྡན་དུ་ཕར་ཕྱིན་གྲོ་མཚན།

Je Rinpoche also debates at Sangden Monastery, on the subject of the Perfection of Wisdom.

། ༢༣ ། འགག་རོང་དུ་གྲོ་མཚན།

Je Tsongkapa debates at Gakrong Monastery.

། ༢༤ ། ངམ་རིང་དུ་གྲོ་མཚན།

Je Rinpoche debates at Ngamring Monastery.

In-Depth Course IV: King of the Dharma
Reading One

། ༢༡ ། མར་ལམ་ཇོ་ནང་དུ་སྤྱོད་གསལ་ལས་པར་དུས་འཁོར་སྐྱོར་དུ་ག་གི་བྲིད་སོགས་གསལ།

At Jonang, in Marlam, Je Tsongkapa receives teachings on the Six Preliminaries of the Wheel of Time from the Dharma Lord Chokle Nampar Gyalwa.

། ༢༢ ། ལྷོ་ལྷ་ས་རིན་པོ་ཆེ་ལ་བཀའ་གདམས་ལམ་རིམ་དང་། ཆོས་རྗེ་རྒྱན་བཟང་པོས་

སྤྱོད་གསལ་བམ་གསལ་གསལ།

Je Tsongkapa receives teachings on the steps of the path according to the Kadampa tradition, from Chi-hle Rinpoche. According to the Dharma Lord Gyeltsen Sangpo, he also learns the Tome of the Kadampas.

། ༢༣ ། འེར་གྲ་སྐོར།

Je Rinpoche debates at the Monastery of Er.

། ༢༤ ། ལྷ་ས་ཐང་དུ་ལོ་ཆེན་དོན་བཟང་ལ་མཛོད་ཚད་མ་སོགས་གསལ།

At Nartang, Je Tsongkapa receives teachings on Higher Knowledge, Valid Perception, and other subjects from Lama Dunsangwa.

། ༢༥ ། གནས་རྗེ་དུ་གྲ་སྐོར་དང་། ཉ་དཔོན་ཀུན་དགའ་དཔལ་ལ་ཕར་སྤྱིན་གསལ་གསལ་

ཆོས།

Je Rinpoche debates at Ne-nying Monastery. [29B] He studies the Perfection of Wisdom with Nyawun Kunga Pel, and all his hopes are fulfilled.

། ༢༦ ། རྗེ་ཆེན་དུ་རྗེ་བཙུན་རིད་མདའ་བ་ལ་མཛོད་མཚུབ་བྲིད་གསལ། ཕན་ཚུན་གསལ་

ལེགས་བཤད་ཀྱི་པར་དཀར་པོས་འབྲེལ་བར་གྱུར།

At the monastery of Tsechen, Jetsun Rendawa instructs Je Rinpoche in the subject of Higher Knowledge, taking him through it word by word. This snow-white

In-Depth Course IV: King of the Dharma
Reading One

lotus of excellent explanation creates a deep bond between the precious hearts of these two holy beings.

། ༣༡ ། ཀེབ་ཉང་སྟོན་བསམ་སྲིད་དུ་རྗེ་བཙུན་རེད་མདའ་བར་འཇུག་པ་རྩ་འགྲེལ་གསལ།

At the Samling Monastery in Nyangtu, Je Rinpoche receives teachings from Jetsun Rendawa on the text of *Entering the Middle Way*, along with its autocommentary.

། ༣༡ ། ཀེ ། ཉང་སྟོན་བསམ་སྲིད་དུ་རྗེ་བཙུན་རེད་མདའ་བར་འཇུག་པ་རྩ་འགྲེལ་གསལ།

The master translator Kenchen Jangchub Tsemo has arrived at Potala, in Kyishu. At the Yarlam Chudzong hermitage, Je Rinpoche takes teachings from him and creates a Dharma connection.

། ༣༢ ། ཀེ ། སྐྱོར་ལུང་དུ་མཁན་ཆེན་སྟོན་གསལ་ལ་རྒྱ་ཆེར་འགྲེལ་གསལ། བཤད་སྟོལ་ལྷག་

བཅས་རྟོགས། ཤོག་གུ་བཙུ་བདུན་རེ་རྒྱན་དུ་བབྱང་། ཚོགས་སུ་ཟབ་པོའི་ཉིང་རེ་འཛིན་ལ་

བཞུགས་པའི་མཉམ་བཞག་གི་ཉིང་རེ་འཛིན་བྲཏན་པོ་བྱང་། དེ་དུས་སྐྱེ་སྟོན་བསྐྱེང་བ། སྟོན་

ལུང་དུ་འུ་རྒྱན་བསྟེན་སྐྱབ་ལ་མཁས་པ་གཅིག་ལ་མན་ངག་གསལ་གྱང་མ་པན།

[33A] At Kyormo Lung, the Lord studies the *Extensive Commentary to the Sutra on Discipline* from Kenchen Losel. He grasps the explanation in its totality. [33B] He is memorizing seventeen folios of text a day, every day, and during the assembly of the monks he is passing spontaneously into deep states of meditation where he maintains perfect concentration. [33C] During this period he begins experiencing pain in the upper part of his body. At Tulung, he consults a master of the secret Practice of Uddiyana, who gives him some special personal teachings; but it doesn't help his problem.

། ༣༣ ། རྟོན་སྟོན་ལག་ལ་ཞིག་དང་བཅས་དུར་སྐྱིག་གི་ཡུའི་ལ་ནས་གནས་རྟིང་ལ་བྱོན།

གནས་རྟིང་པ་མང་པོ་དང་ཞབས་ཕྱི་བ་རྣམས་ཀྱིས་གསོལ་བ་བཏབ་པས་མངོན་པ་ཀུན་བཏུས་ཀྱི་

ཚེས་འཁོར་ཐོག་མར་བསྐྱོད།

[34A] With a number of disciples, Je Rinpoche travels in 1377 to Ne-nying by way of the mountain pass in Ngurmik called Pula. [34B] At the request of many from Ne-nying, as well as those attending him, he turns the wheel of the Dharma formally for the first time, by teaching the *Compendium of Teachings on Higher Knowledge*.

། ༣༤ ཅེ ། དཔྱིད་སྐར་ཐང་ལ་བརྒྱད་ས་སྐར་བྱོན་རྗེ་བཙུན་རིད་མདའ་བར་ཀུན་བརྟམ་གསལ་ན་ཅིང་
རྣམ་འགྲུལ་ལ་གཙོ་བོར་སྐྱེས་ཤིང་གསལ།   དེ་བཞིན་དུ་དབུ་མ་འཇུག་པ་དང་འདུལ་བ་ལུང་
སོགས་ཀྱི་བཤད་པ་གསལ།

In 1378, with the arrival of spring, Je Rinpoche is able to cross the Narthang Pass into Sakya. He receives teachings from Jetsun Rendawa upon the *Compendium of Teachings of Higher Knowledge*. During this time, Je Tsongkapa devotes himself primarily to learning and training himself in the *Commentary on Valid Perception*. He also receives explanations of other works, including *Entering the Middle Way* and *The Word on Discipline*.

། ༣༥ ཚེ ། ལྷ་མ་རྩོ་རིན་པའི་བྱུང་དུ་བྲཏག་གཉིས་ས་ལུགས་ཀྱི་བཤད་པ་གསལ།   ས་སྐུའི་སྐྱེ་
བྱང་ཤར་བའི་སྐྱུགས་ཀྱི་དགོ་བཤེས་གཅིག་ལ་མན་ངག་སྐྱེས་ཏེ་སྐྱེས་བྱང་རིན་ཆེན་སྐྱེས་གི་རྒྱུ་བ་རིར་
མ་ཞིང་གི་ཉ་འདོན་པ་ལན་འགའ་མཛད་པས་སྐྱེ་སྟོད་ཀྱི་བསྐྱེད་བྱངས།

[36A] Je Tsongkapa receives teachings upon the Secret Teaching of Lo Diamond in Two Parts, according to the system of the Sakyas, at the feet of Lama Dorje Rinchen. [36B] He receives special private teachings from a certain tantric geshe at the Sharwa Labrang of Sakya Monastery, and then retires to a mountain behind the Rinchen Gang Labrang, where he performs the secret practice of Maning Handun several times. The illness in his upper body is completely cleared away.

In-Depth Course IV: King of the Dharma
Reading One

༧༥༩ ། དེ་ནས་དཔོན་སློབ་རྣམས་ཀྱིས་ལ་སྟོན་བྱང་གི་ངམ་རིང་དུ་དཔྱིད་དང་དབྱར་བཞུགས་

ཤིང་རིང་མདའ་བས་ཀུན་བཏུས་ཤིག་ཆེན་བརྩམས་ཤིང་རྣམ་འགྲེལ་ཡང་གསལ།

The masters and disciples then spend both spring and summer of 1379 at Ngamring in Latujang. Jetsun Rendawa composes his *Great Commentary upon the "Compendium of Higher Knowledge,"* while Je Tsongkapa learns the *Commentary on Valid Perception* from him, one more time.

king of the dharma

A Life for Us to Live

The Story of Je Tsongkapa
Teacher of the First Dalai Lama
Day Two

། ༣༥ ཉི་ཤེན་ལོ་སྟོན་དུས་འཁུངས་ཡུལ་ནས་འབུལ་བ་བསྐྱར་བ་བཞེས། མལ་གྲོ་ལྷ་ལུང་དུ་གྲུ་མ་
བསོད་གྲགས་ལ་སྒྲགས་ཀྱི་ཐུགས་སྦྱོང་གནང་། མཚམས་བསྐྱམ་ནས་རྣམ་འགྲེལ་རིགས་
མཛོད་ལ་གཟིགས། རྟོགས་པ་ཁྱད་པར་ཅན་བརྟེན་ཤིང་སྤྱན་ཆབ་དང་བ་སྤྱུ་ལྷང་བ་རྒྱན་དུ་
མཛོད།

[38A] In the fall of that year, 1379, Je Rinpoche travels to accept offerings that have been sent to him from his home. At Meldro Hlalung, he is able to engage in practices of developing the good heart in the way of the secret word, with Lama Sunam Drakpa. [38B] Je Tsongkapa then goes into retreat, where at one point he comes across a copy of *The Treasure of Reasoning, upon the "Commentary on Valid Perception."* Extraordinary realizations wash across him as he reads the text; shivers of bliss keep rolling up his spine, and tears fall in a steady stream from his eyes.

། ༣༩ ཉི་ཤེན་ལོ་དགུན་བདེ་བ་ཅན་དུ་བཞུགས་ཏེ་ཕོ་ཏི་མང་ཕོ་གཟིགས་རྟོགས་མཛོད་གཙང་ལ་བྱོན།

[39] Je Rinpoche spends the winter of 1379 at Dewachen Monastery, where he reads a great many volumes of scripture and gains realizations into them. He continues then on to the province of Tsang.

།།། ལྷ་མཚན་དུ་ཕེབས་ནས་ལོ་ཚེན་དོན་བཟང་བས་མཚན་པའི་ཚད་རྟོག་གསལ།
དབྱུང་ཚེས་ལ་ལྷ་མཚན་དུ་རྣམ་འགྲུལ། མཛོན་པ་གོང་འོག། །འདུལ་བ་མདོ་རྩ་བཞིའི་གྲ།
སྒྲོར་མཚན་ལྷ་མཚན་དུ་གཞུང་བསྐྱུར་བའི་ཐོག་མའང་དེ་དུས་བྱུང་།

[40] In 1380, Je Rinpoche travels to Nartang, where he studies the commentary on valid perception composed by the master translator Lama Lotsawa Dunsang. He attends the summer debate sessions at Nartang, debating four different subjects: the *Commentary on Valid Perception*; the presentations of Higher Knowledge in both the higher and lower schools; and the *Root Sutra on Discipline*. The effort at Nartang to translate the great books from Sanskrit was also just beginning at this time.

།།། ལོ་ལྔ་ལྔ་ལོ་བོ་དོང་དུ་སྐྱེ་མ་རྗེ་བཙུན་ཕེབས་པར་དབྱུང་ཚད་དང་པར་སྤྱིན་འདུལ་བའི་བཤད་པ་རིགས་
ཚོགས་ལུང་རྣམས་དང་ལོ་ཚེན་བ་ནམ་བཟང་ལ་སྒྲིན་ངག་དང་ས་རིས་སྐྱོ་སོགས་གསལ། འདི་
ནས་དབྱུངས་ཅན་མ་བསྐྱུབས།

[41] Je Tsongkapa travels to Bodong, where the great Lama Jetsun Bodong has arrived. Je Rinpoche receives from him explanations of the Middle Way, Valid Perception, the Perfection of Wisdom, and Discipline; he is granted as well as oral transmissions of the *The Collection on Reasoning*. He studies classical poetry, Sanskrit language and calligraphy, and other similar subjects with the master translator Namka Sangpo. It is at this point that he composes his *Praise of the Sarasvati, the Lady of Song*.

།།། རྗེ་བཙུན་དང་ལྷ་མཚན་དུ་ས་སྐྱུར་ཕེབས་པའི་བཙུན་སོགས་མཁྱེན་གྱིང་རྣམ་འགྲུལ་མཛོན་པ་
གཉིས་མདོ་རྩ་བཞིའི་གྲ་སྒྲོར་མཚན། དམ་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་བྱུགས་འཕྲོག། །

[42] Je Tsongkapa then travels with Jetsun Rendawa to Sakya. Despite the fact that the Lord already knows all the Ten Great Books and so on, he still comes and participates in the debate ground, covering the same four subjects as before: the *Commentary on Valid Perception*; the presentations of Higher Knowledge in

King of The Dharma
Day Two

both the higher and lower schools; and the *Root Sutra on Discipline*. His performance in the debates steals away the heart of every holy being present.

། ལྷ་མོ་ལྷོ་དེ་འཕྲུལ་དབྱུང་ལ་བྱོན། སོས་གྲུང་ཐང་ལ་བཞུགས།

[43] From Sakya, Je Tsongkapa continues on to the province of U. He spends the spring of 1381 at Gungtang.

། ལྷ་མོ་ལྷོ་གསང་ཕུར་དབྱུངས་ཅན་མའི་བསྐྱེན་པ་བྱེ་བ་ལྷ་སོང་སྐབས་དབྱུངས་ཅན་མའི་ཞལ་
གཟིགས། དཀའ་ཆེན་བཞིའི་གྲ་སྐོར་མཛད་མཁས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་བྱུགས་འཕྲོག་ཅིང་ལེགས་
བཤད་ཀྱི་འོད་སྟོང་སྒྲོས།

[44] At Sangpu, Je Rinpoche performs a retreat centered on Sarasvati, the Lady of Song. As he comes to the end of 50 million mantras dedicated to her, he has a vision of the goddess herself. He participates in debates upon the Four Great Subjects, stealing the hearts of the assembled sages and shining in a thousand lightrays of eloquence.

། ལྷ་མོ་ལྷོ་རྩེས་ཐང་དུ་དཀའ་ཆེན་བཞིའི་གྲ་སྐོར་མཛད། མཁས་མང་རི་དྲགས་ཀྱི་རྒྱ་མཚོའི་
དབྱུངས་སུ་ལེགས་བཤད་གདོང་ལྗེའི་ངོ་རོལ་མཁས་མང་རི་དྲགས་མ་ལུས་འཇིགས་པ་དང་ངོ་མཚར་
མྱོད་བྱུང་དུ་བཀོད། སྐྱེན་པའི་བ་དན་ས་གསུམ་དུ་མི་ཤོང་བ་ཙམ་མཛད།

[45] At Tsetang, Je Rinpoche again debates the Four Great Subjects. He sits in the midst of a veritable ocean of sages, sages who are like deer, as he renders his eloquent answers with the roar of a five-faced lion. This mass of sages—every single one of the deer—is terrified; they are thrown into amazement. And so the great banner of our Lord’s fame flies ever more high, barely fitting into the confines of this galaxy.

། ཡར་ལུང་དུ་ཚོགས་པའི་མཁན་པོ་དཀའ་བཞི་པ་ཚུལ་རིན་དང་བྱི་རྫིང་མཁན་པོ་ཤེར་
མགོན་གྱིས་ལས་སློབ་དུང་། བྱི་རྫིང་དབུ་མཛད་བསོད་ནམས་དོ་རྗེས་གསང་སྟོན་མཛད་དེ་དགེ་
འདུན་ཉི་ཤུའི་དབུས་སུ་བསྟེན་ཚོགས་མཛད་དེ་ལྷ་ར་བཅས་འགྲོ་བའི་གཙུག་རྒྱན་དུ་གྱུར།

[46] At Yarlung, surrounded by a convocation of 20 monks, Je Tsongkapa takes the full vows of ordination as a Buddhist monk. Tsultrim Rinchen, Master of the Four Great Subjects, acts as the vow master. The abbot of Jidzing Monastery, Sherab Gonpo, acts as ritual master; while Sunam Dorje, the chanting master of the monastery, serves as master of secrets. With this one act, our Lord becomes a crowning jewel of the whole of living kind—both men and gods.

། བཀའ་སློབ་ཐེལ་དུ་སྟུན་སྲུ་གྲགས་བྱང་དང་མཇལ་ལེགས་བཤམ་གྱི་སྐྱེས་སུལ་ཞིང་
བཀའ་མཚིང་མཛད་པས་སྟུན་སྲུ་རིན་པོ་ཆེ་བྱགས་དད་དང་སྟུན་ཆ་བ་ཚུ་མིག་ལྟར་གྲོས། སྟུན་སྲུ་
རིན་པོ་ཆེ་ལ་རྒྱ་རོ་ཆོས་དུག ཕག་གྲུ་བའི་བཀའ་འབུམ། འཇིག་རྟེན་མགོན་པོའི་བཀའ་
འབུམ་སོགས་དུང་། ལམ་འབྲས་གསལ། ལོ་ཆེན་ནམ་བཟང་ལ་སྐྱེ་རིས་པལ་ཆེར་གསལ།

[47] At Densa Tel, Je Rinpoche meets Chenga Rinpoche Drakpa Jangchub. He makes an offering to this master of some of his own compositions, as well as a personal epistle. Chenga Rinpoche is overwhelmed by feelings of faith for the Lord, and tears flow from his eyes like a mountain spring. At the feet of this master, Je Tsongkapa studies—among other things—the Six Practices of Naropa; the collected writings of Pakmo Drupa; the writings of Jikten Gonpo; and the teachings of Path & Goal. He completes, for the most part, his intended studies of Sanskrit language and calligraphy with the master translator Namka Sangpo.

། ལྷ་ཁང་གི་རུར་ཆ་ཁོ་དབོན་པོ་སོགས་སྡེ་སྡོད་འཇོན་པ་མང་པོ་ལ་ཕར་ཚད་དབུ་མ་
སོགས་གྱི་ཆོས་གསུངས།

[48] In the chapel of Keru, Je Rinpoche teaches the Perfection of Wisdom, Valid Perception, and Middle Way to Tsako Wonpo and a great number of other masters of scripture.

། རྒྱུད་ཤོད་དུ་ཕེབས། ཚལ་དུ་བཀའ་བསྟན་བཅོས་བོད་དུ་འགྱུར་རོ་ཅོག་ལ་
གཟིགས་རྟོགས་མཛད། གསུང་ར་བ་མཐའ་དག་ལ་དཔྱོད་པའི་སྒྲོ་མཐའ་ཡས་ཐུགས་ལ་
འབྱུངས། མངོན་རྟོགས་རྒྱན་ཅུ་འབྲེལ་གྱི་རྣམ་བཤད་རྒྱ་བོད་མཐའ་དག་གི་ལེགས་བཤད་གྱི་
འབྱུང་གནས་ལེགས་བཤད་གསེར་གྱི་ཕྱིང་བ་བརྩམས། དེའི་ཚེ་ལྗོངས་འདིར་འཛིན་བཟང་བར་
བྲགས་པ་གླིང་མཚུངས་མེད་དུང་། མདོ་སྐད་པ་འཇམ་དཔལ་བཀའ་ཤིས་དུང་། རྒྱུ་གྲུབ་
གསུམ་དུང་། རྗེ་འདིས་ཐུགས་འཛིན་མཛད་པས། ཚལ་དབུས་གླིང་གི་རྟོག་གི་ཅེ་ལ་ཉི་མ་
ཤར་དུས་སྔོན་མ་གཟིགས་པའི་མདའ་ཚད་ཕྱིང་དགུ་མའི་ཤོག་ལྗེབས་བཞི་ཤིན་ཏུ་དག་པ་དང་བྱང་
བར། གླིང་གིས་གསུམ་ཐོ་རིབ་དུང་། གཞན་གཉིས་གྱིས་རི་རི་ཟིན།

[49] Je Tsongkapa travels to Kyishu. He stays at Tsel, where he examines and grasps the entire canons of the Kangyur and Tengyur, as they have been translated into Tibetan up to this time. New doors of insight into the entire body of Buddhist teachings suddenly burst open within his heart. He composes the *Golden Rosary of Eloquence*, an explanation of the root text and commentaries upon the *Jewel of Realizations*; his work itself then becomes a source of an entire tradition of eloquent commentaries in both Tibet and China.

During this same period, our Lord engages in an informal memorization contest with a number of other monks who are already famous in this area as master memorizers of scripture: their names are Ling Tsungme, Jampel Trashī of Domey, and Shakya Drupsum. Each is given a page of scripture that he has never laid eyes on before, and the pages are the long type—as long as an arrow—with nine lines each. They have only as much time to memorize as it takes for the sun to rise to the height of the spires of the temple in the center of Tsel. Je Rinpoche finishes four pages, front and back; and he can recite them perfectly and quickly. Ling Tsungme does three pages, roughly, while each of the other two manage only a page apiece.

། རྩ་སར་ཇོ་བོ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་རང་བྱོན་ལྔ་ལྔ་ན་གྱི་མདུན་དུ་སྐྱུང་གནས་མང་པོ་དང་མི་
ལམ་བརྟག

[50] Je Rinpoche travels to Lhasa, where he performs repeated fasts at the feet of a five-fold image of Lord Loving Eyes which has appeared all of its own. He and his disciple then have special dreams, and help each other to discover their deeper meaning.

། དགུན་ཚེས་འཁོར་ལ་བདེ་བ་ཅན་དུ་བྱོན། ལྷོ་སྤོང་མང་དུ་གསུངས།

[51] For the winter debate sessions, Je Tsongkapa travels to Dewachen Monastery. Here he teaches a great many scriptures.

། དམྱེད་ཚེས་ལ་དབུས་སྤོང་བྱ་ཡུལ་དུ་ཕེབས། དག་བཤེས་བདུན་ཅུ་སོགས་ལ་ཕར་
ཚད་འཇུག་གསུམ་ཀུན་བཏུས་བཞི་གསུངས།

[52] For the spring sessions, Je Rinpoche travels to Jayul, in the northern part of the province of U. He teaches four subjects—the classic three of the Perfection of Wisdom; Valid Perception; and the text of *Entering the Middle Way*, along with the *Compendium of Higher Knowledge*, to a gathering which includes seventy geshe.

། སྐར་ཡང་ཚལ་དུ་བྱོན། ལེགས་བཤམ་གསེར་མེད་གི་འཕྲོ་ནས་མཛད།

[53] Je Tsongkapa then returns to Tsel, where he writes additional material for his *Golden Rosary of Eloquence*.

། བདེ་བ་ཅན་དུ་ལེགས་བཤམ་གསེར་མེད་གི་མཇུག་རྗེ་གསེར་ཕར་མཛད།

[54] At Dewachen, Je Rinpoche completes the final section of the *Golden Rosary of Eloquence*.

། རྒྱུ་ལུང་དུ་ཚལ་པ་མཁས་མཚན་རྟོགས་ལྡན་ཡེ་ཤེས་རྒྱལ་མཚན་ལ་དུས་འཁོར་
གསུངས་པར་ཞུས་ཏེ། སྤྱན་དྲངས་ནས་དུས་འཁོར་འགྲེལ་ཆེན་གྱི་བཤད་པ་དང་རི་མོ་སོགས་
ལ་ཞིབ་པར་སྤྲུངས། དེར་སྤྱི་སྤོད་འཛིན་པ་མང་པོ་ལ་གཞུང་ཆེ་ཆུང་མང་པོའི་བཤད་པ་འང་

གསུངས།

[55A] At Kyormo Lung, Je Rinpoche makes a request to the supreme sage from Tsel—Tokden Yeshe Gyeltsen—to impart to him the teachings of the Kalachakra: the Wheel of Time. He accepts the invitation and comes; and Je Tsongkapa has an opportunity to learn, in depth, the *Great Commentary* to the Wheel of Time, as well as related subjects such as the preparation of astronomical charts.

[55B] Here also the Lord himself grants, in addition, a great number of teachings on both extensive and briefer classics to a great number of scripture masters.

། དེའི་ཕྱི་ལོ་དབྱར་ཚེས་བདེ་བ་ཅན་དུ་སློབ་གསལ་རྒྱ་མཚོའི་ཚོགས་ལ་སྤྱི་སྤོད་གྱི་བཤད་
པ་མང་དུ་གནང་།

[56] In the following year, Je Rinpoche spends the summer debate sessions at Dewachen Monastery. Here he grants a great many explanations of scripture to a great gathering, a veritable ocean, of bright-minded disciples.

། དེ་ནས་དགུན་སློད་ལུང་མཚོ་སྤྲོད་དུ་དུས་འཁོར་ལ་སྤྲུངས་ཤིང་། བཤེས་གཉེན་
མང་པོ་ལ་སྤྱི་སྤོད་ཡང་གསུངས།

[57] Je Tsongkapa spends the winter at Tsomey in Tulung, where he throws himself into further studies of the Wheel of Time. He again teaches sacred texts to a great number of spiritual guides.

༼༥༥༽ ངང་དཀར་དུ་ཡང་དུས་འཁོར་ལ་སྤངས་ཤིང་། སློབ་གསལ་མང་པོ་ལ་སྡེ་སྡོད་ཀྱང་
མང་དུ་གསུངས།

[58] At Ngangkar as well Je Rinpoche continues to master the secret teachings of the Wheel of Time. Once more he grants a great many teachings on the spiritual classics to a great number of clear-minded students.

༼༥༩༽ དེ་ནས་རྗེ་ཕྱི་གྲགས་རིན་པས་སྤྱན་དངས་སྲིན་པོ་རིམ་ཕེབས། དེ་དུས་གོང་གར་
སློམ་པ་ཚོས་རྒྱལ་གྱི་སོས། རིགས་ལྷ་ལྷ་ཁང་དུ་སྡེ་སྡོད་འཛིན་པ་བདུན་ཅུ་ལྷག་ལ་ཕར་ཚད་
མངོན་པ་གོང་འོག་འདུལ་བ་མདོ་རྩ་འཇུག་པ་སོགས་གསུངས།

[59] At the invitation of Drakpa Rinchen of Dzingchi, Je Tsongkapa then travels on to Sinpori. During this same time, Gompa Chugyal is at Gonkar; and here Je Rinpoche resides for the length of the spring. At the Rik-Nga Temple, he grants teachings to over seventy masters of scripture on subjects including the Perfection of Wisdom; Valid Perception; the presentations of Higher Knowledge in both the higher and lower schools; the *Root Sutra on Discipline*; and *Entering the Middle Way*.

༼༦༠༽ ཡར་ལུང་སློན་མཁར་དུ་སྡེ་སྡོད་མང་དུ་གསུངས། དབང་དང་རྗེས་གནང་དང་
མན་ངག་ཀྱང་ཅི་རིགས་འདི་དུས་བཤད། དེ་ནས་མོན་མཁར་བཀྲ་ཤིས་གདོང་དུ་སྡེ་སྡོད་འཛིན་
པ་བརྒྱ་སོགས་ལ་པོ་ཏི་བཅུ་བདུན་ཚོས་ཐོགས་གཅིག་ལ་བཤད།

[60] Je Rinpoche then travels to Yarlung, where he teaches a great number of scriptures at Munkar. At this time as well he grants secret empowerments, rites of permission into the hidden practices, and private advices on these teachings, as appropriate, to his disciples. At Trashi Dong in Munkar, the Lord covers 17

རོང་གི་སྐབ་ཚོས་ལུང་དུ་ཚོགས་པའི་མཁན་པོ་གྲགས་པ་བཤེས་གཉེན་པ་ལ་བཀའ་ལུང་ཅི་རིགས་

གསལ།

[64] In the following spring—of 1390, the horse year—Je Rinpoche completes a thorough study of the great teachings of the secret way, and then travels on to the province of Tsang. At Nubchu Lung in Rong, he receives a number of teachings and oral transmissions from the abbot of the assembly, Drakpa She-nyen.

༼༦༣༽ དེའི་ཚེ་རྗེ་འདི་པས་སྐབ་མ་དབུ་མ་པ་ལ་དབྱངས་ཅན་མའི་རྗེས་གནང་བྱིན། འཇམ་

དབྱངས་ཀྱི་སྐབ་བར་དབྱུང་དགོས་གསུངས་ནས། རྗེས་འཇམ་དབྱངས་ལ་ངོ་བ་དང་དབུ་མ་པས་

ལོ་ཚའ་བྱས་ནས་ངོ་བུ་གྲགས་དང་དབྱུང་པ་མཛད་དེ་སྐབས་ཡིད་ཆེ་ངེས་སྐྱེས།

[65] It is during this time that the Lord grants permission into the secret practices of the Lady of Song, Sarasvati, to Lama Umapa. He tells Lama Umapa that he must examine the Lama's claim that Gentle Voice is appearing to him. And so—with Lama Umapa acting as the go-between—Je Rinpoche begins asking questions of Gentle Voice. The Lord digs to the very bottom with his questioning, checking carefully, and in the end he believes absolutely that Lama Umapa really is communicating with Gentle Voice.

༼༦༤༽ རྗེ་ནས་སྐབ་ཚང་ཚོང་ཁར་བྱོན། ལོ་ཆེན་སྐབས་མཚོག་གིས་སྐྱིན་བདག་མཛད།

ལོ་ཆེན་གྲགས་རྒྱན་དང་། རྗེ་བཙུན་དང་། ལོ་ཆེན་དོན་བཟང་དང་། རྗེ་འདི་པ་བཞི་རྗེས་

འབྲང་དང་བཅས་པས་ལེགས་བཤད་དང་བཀའ་མཚིད་ཀྱིས་དུས་འདའ་བར་མཛད་དེ། དེའི་ཚེ་

གྲགས་རྒྱན་གྱིས་པར་ཕྱིན་དང་། སྐབས་མཚོག་གིས་བཏག་གཉིས། རྗེ་བཙུན་གྱིས་རྣམ་

འགྲེལ་འགྲེལ་བཤད་རང་གིས་མཛད་པ་རྗེ་འདི་ལ་གསུངས།

༼༦༩༽ ཉང་སྟོན་དུ་འགྲོལ་ཆེན་བྱ་ལ་ཚར་བཅུ་བདུན་གསལ་པའི་རིན་པོ་ཆེ་བའི་དུང་དུ་མཇུག་པུ་
ཕྱག་ཕྱིས་དར་སེར་པོ་ཞིག་སྤུལ། སང་ཉིན་རྩ་ཞལ་དང་གོས་ལུག་ལྡང་སྤུལ། འགྲོལ་ཆེན་
ཚོགས་པ་གཅིག་ཞུས་པས་རྒྱུད་འགྲོལ་གྱི་བཤད་པ་དང་ཕྱག་ལེན་མཚུབ་ཁྲིད་སྦྱོར་དུག་གི་ཉམས་
ཁྲིད་ཚོགས་པར་གསལ།

[69] At Nyangtu, Je Rinpoche meets the above-mentioned Rinpoche who had received teachings on the *Great Commentary to the Wheel of Time* seventeen different times from Buton Rinpoche. He offers him a golden towel of silk; and then on the next day he makes a ritual offering of fine tea, and the gift of a bolt of emerald-colored silk. Je Tsongkapa requests an entire transmission of the great commentary, and receives a complete explanation of both the root text and the commentary, along with word-by-word instructions on the actual practices, and a presentation of the six preliminary stages based on actual experience.

༼༧༠༽ རིན་སྟོན་ཉང་སྟོན་སྣེད་གྱི་མཚམས་འཁྲིམ་ཅུ་ཁང་དུ་ཡོ་ག་པ་མགོན་བཟང་དང་། ཇི་
འདི་ཉིད་གྱིས་གར་དང་དབྱུངས་དང་ཐིག་མཁས་པར་མཇུག། དེ་དུས་རྒྱལ་གཅིག་ཁྱུང་ལྷས་པས་
རིན་པོ་ཆེའི་དབུ་རྒྱན་དང་། རོར་དྲིལ་བཟུང་བའི་གར་གྱིས་ཇི་ལ་བསྐྱོར་བ་མཇུག་ནས། རོར་
དྲིལ་དབུར་བཞག་ནས་ཀརྨ་བཟླ་གསུངས་པ་མྱིས།

[70] Je Tsongkapa travels to the border between Nyangtu and Nyangme, where he stays at Tritsakang with Master Gunsang, a master of the yoga class of tantra. From him Je Rinpoche becomes a master of sacred dance and song, as well as the construction of mandalas. During one of his nights here, the Lord has a dream where the lama Kyungpo Hlepa comes to him wearing a jeweled head ornament and holding a ritual diamond and bell. The Lama honors Je Rinpoche by circling him three times; he then places the diamond and bell upon his head and says, "Karmā Vajra."

། ལྷོ་ལྷོ་། དཔྱིད་མཇུག་ཉང་སྟོན་བདེ་ཆེན་དུ་རིན་པོ་ཆེ་ཆོས་དཔལ་ལ་རྟོ་རྗེ་སྤོང་བའི་དབང་དང་
ལུང་མཚུབ་བྲིད་དང་། བཤད་པ་གར་ཐིག་དབྱུངས་གསུམ་སོགས་ཀྱི་སྒྲོ་ནས་སྤོང་བ་སྒྲོར་
གསུམ་ལ་མཁས་པར་བྱས། འཁོར་ཆེན་དབང་ལུང་མན་ངག་སོགས་ཟབ་རྒྱས་མང་དུ་གསལ།

[71] Towards the end of spring, Je Tsongkapa travels to Dechen in Nyangtu. From Rinpoche Chukyi Pelwa, he receives empowerment into the secret teachings of the String of Diamonds, as well as an oral transmission, a word-by-word commentary, and a more general explanation. He makes himself a master in the Three-Part Teachings of the String of Diamonds, learning the sacred dance, songs, and mandala construction related to this practice. He also receives a great many teachings, detailed and profound, including the empowerment, oral transmission, and personal advices upon the Great Wheel of the Angel named Holder of the Diamond: Vajrapani.

། ལྷོ་ལྷོ་། ལྷ་ལུང་བྲི་ཆེན་པོའི་སྟོང་ན་སྐྱེ་མ་བགྲུས་པའི་བྱུགས་ཀར་སྐྱུགས་སྤོང་བྱི་ནང་མང་པོ་
ཡོད་པ་རྗེས། སྟོན་དགུན་ལྷ་ལུང་རིན་པོ་ཆེ་བྲུང་ལྷས་པར་ཡོ་གའི་དཀྱིལ་འཁོར་བཙུ་གཉིས་
སོགས་དང་། བདེ་གསང་བྱ་སྟོན་གྱི་དབང་བཀའ་མཐའ་དག་གསལ་ན་ཅིང་འབུལ་བ་ཆོགས་
འཁོར་གྱིས་མཉེས་པར་བྱས།

[72] One night, Je Rinpoche dreams of an elderly monk; he is at Shalu, seated upon a mighty throne. Within the Lama’s precious heart are circles within circles of words: strings of secret mantras. Je Tsongkapa spends the autumn and winter at Shalu with this Lama—the master Kyungpo Hlepa—and receives from him teachings on the yoga class of tantra, including the twelve mandalas. Our Lord receives the entire empowerments and scriptures of the secret teachings of Highest Bliss; the Secret Collection; and the action and activity classes of tantra. He pleases his Lama by presenting him with offerings, and the circle of the gathering.

king of the dharmā

A Life for Us to Live

The Story of Je Tsongkapa
Teacher of the First Dalai Lama
Day Three

། བུ་པོ་ལྷོ་པ་ནམ་པག་རིར་རིན་པོ་ཆེ་ཆོས་དཔལ་ལ་བྱང་རྒྱལ་སེམས་དཔའི་འགྲེལ་པ་སྐོར།

བུའི་བཀའ་ཡོངས་རྫོགས་དང་། ཡོ་ག་པ་བྲགས་རྒྱན་ལ་ཡོ་གའི་གར་དབྱངས་སོགས་དང་ཡོ་

གའི་རྒྱད་དང་འགྲེལ་པ་ཀུན་གསལ།

[73] At Pakpari in Panam, Je Tsongkapa receives teachings on the Collection of the Commentaries of the Bodhisattvas, and the entire instructions of Buton Rinpoche. He learns sacred dance, songs, and other subjects of the yoga class of tantra from the master of the teachings of this class named Drakpa Gyeltsen [Gyeltsen Drakpa]. He receives teachings upon all the original secret teachings and commentaries upon this class of tantra as well.

། བུ་པོ་ལྷོ་སྤྱིལ་ལོ་སྟོན་སྐྱེ་མ་དབུ་མ་པ་དང་ལྷན་ཅིག་དབུས་ཀྱི་དགའ་བ་གདོང་དུ་ཕྱིབས།

ལྷ་སར་རྫོ་བོ་ལ་གསོལ་བ་བཏབ། དཔོན་སྟོབ་གཉིས་ཀས་མཚམས་བྱས་གཟིམ་ཁང་སོ་སོར་

བྱས། གསོལ་ཇ་ལྷན་དུ་བཞེས་སྐྱེ་མ་ཡི་དམ་དབྱེར་མེད་ལ་གསོལ་བ་བཏབ། ཉིན་གཅིག་

King of the Dharma
Day Three

འཕྲུལ་ལའི་མདོག་རྒྱུ་མ་པོའི་མཐའ་འཇའ་ཚོན་སྐྱེ་ལྷ་སྐྱེ་ལ་བའི་དབུས་ན་ཇི་བཅུན་འཇམ་དབྱངས་ར་
པ་ཅན་ལྷ་བས་ཚོག་མི་ཤེས་པ་མཐོང་། འདི་ནས་བྱམས་གསོལ་བ་བཏབ་ཤིང་གྱིས་དངོས་སུ་
མཇམ། དེ་ནས་ཇི་འདིས་ཇི་བཅུན་འཇམ་དབྱངས་ལ་འཇམ་དབྱངས་དཔའ་ཅིག། ལུས་
དགྱིལ། ཉང་སྐྱབ། གསང་སྐྱབ་རྣམས་གསན་དུས་ཇི་བཅུན་དེ་དང་དེར་གྱུར་ནས་བྱིན་གྱིས་
བུལ་བས་ཤིང་། ཚོས་རྒྱལ་སྤི་ནང་གསང་གསུམ་རྣམས་དངོས་སུ་བསྟན་ཅིང་དབུ་མ་པས་ལོ་
ཅཅ་མཇོང་ཅིང་། ཇི་བཅུན་རང་ཉིད་དོ་ཇི་འཇིགས་བྱེད་དུ་གྱུར་ནས་ཚོས་སྐྱོང་ལ་བཀའ་གནང་
བས་ཚོས་སྐྱོང་གིས་ཀྱང་བཀའ་སྲོད་གནང་བ་གཟིགས། འདི་ནས་ཇི་བཅུན་གྱི་བཀའ་བཞིན་
འཁོར་དག་པ་རྣམ་བརྒྱད་དང་ལྷན་ཅིག་རི་བློད་དུ་ཕེབས་པར་ཐག་བཅད།

[74A] In the autumn of the year of the monkey, 1392, Je Tsongkapa travels with Lama Umapa to Gawa Dong in the province of U. Here he makes supplications to the image of the Lord in Lhasa.

[74B] Both master and disciple determine to go into retreat. They stay in separate rooms for their practice, but take their tea together; and Je Rinpoche again makes special supplications to his Lama and his Close Angel, indivisible one from the other.

[74C] And then one day our Lord sees the holy one, Gentle Voice of the Mantra of Wisdom, within a sphere of lapis light, surrounded in a radiant rainbow of five different colors. He gazes upon the Angel's lovely form, unable to tear his eyes from it. He receives the teachings of Gentle Voice in the form of a single warrior, and then instructions on the body mandala, the inner practice, and the secret practice. Whichever of these teachings of the Angels he is granted, the Angel appears to him in the form of that particular divine being, granting his blessing.

In this way our Lord receives as well the outer, inner, and secret instructions into the practice of the King of All Things, the Lord of Death, directly from the Angel; Lama Umapa is continuing to act as an intermediary as well. At one point, he

King of the Dharma
Day Three

watches on as the holy one, Gentle Voice, transforms once again—this time into the Diamond Lord of Terror, Vajra Bhairava. This Lord orders the Lord of All Things to his task, and this second Lord undertakes then to preserve the teachings in the world. It is at this time that Je Tsongkapa, following the instructions of Gentle Voice, makes his decision to go into deep retreat at a mountain hermitage with a group of close followers known as the Purest Eight.

། ལ་བོ། ། དབུ་མ་པ་ལྷ་སར་བསྐྱེལ། ། ལྷ་སའི་ཐོག་སྤང་མའི་ལྷོའི་རྒྱ་ཕིབ་གྱི་འོག་ཏུ་མཚོད་
ནས་གསོལ་པ་བཏབ་པས། ། རྗེ་བཙུན་གྱིས་ཉམས་ལེན་གྱི་གནད་བསྟུས། ། །བསེ་རུ་ལྷ་བུར་
གནས་པར་བྱ། ། །འདུ་འཇོ་དག་ཀྱང་སྤངས་པར་བྱ། ། །སོགས་ཚིགས་བཅད་འགའ་གསུངས་པ་
ཡི་གེར་བཀོད། ། ལྷ་སའི་སློ་ཁང་སྤང་དུ་རྗེ་འདིས་དབུ་མ་པ་ལ་གསང་འདུས་དབང་བཞི་རྗེས་
པར་གནང་།

[75A] Je Tsongkapa escorts Lama Umapa as far as Lhasa. Below the southern tower of the Toktengma in Lhasa, he sets forth offerings and makes supplication to the holy one, Gentle Voice. The Angel speaks to him a number of verses, which the Lord sets down on paper. These are instructions about crucial points of personal practice, and include the lines—

Live like the rhinoceros,
Who always lives alone;
Like him, avoid
The busyness of humanity.

[75B] In a chapel atop the Gokang in Lhasa, our Lord himself imparts the entire four empowerments of the Secret Collection to Lama Umapa.

། ལ་མོ། ། སྟོན་མཚུགས་སྐྱོར་ལུང་དུ་ཚོས་མང་དུ་གསུངས། ། དགུན་སྤེལ་ལོ་སུམ་ཅུ་ཙ་བྱག་
པའི་རྒྱ་བ་བཅུ་པར་སྐྱོར་ལུང་ནས་འཁོར་དག་པ་བརྒྱད་དང་དགུས་གཞུང་གོ་མཛད་ནས་འོལ་ཁར་བྱ།

། ལྷ་ཙོ། རི་དུས་གནས་དེར་བསགས་སྤྱངས་དང་སངས་རྒྱས་པལ་པོ་ཆེའི་ནང་གི་རྒྱལ་བ་སྲས་
བཅས་ཀྱི་སྤྱོད་པ་ཐམས་ཅད་རི་རི་ནས་སྤོང་བ་རྣམ་དག་གྲང་ཆེན་པད་མཚོར་སྤོ་བ་ལྷ་བུ་སྤྱིས་ཀྱི་བར་
དུ་སྤྱངས། རི་དུས་ཀྱང་འཇམ་དབྱངས་སངས་རྒྱས་སོ་ལྷ་བུམས་པ་སྤྲུན་གྲ་ཚོ་དཔག་མེད་རྣམས་
གཟིགས། རི་དུས་ལའད་ན་སྤྲུལ་དུ་དགོངས་པ་ལ་རྗེ་བཙུན་གྱིས།
། དམུ་རྗོད་གདུལ་དགའི་སེམས་ཅན་འདི་རྣམས་ལ།
། ལའད་པས་ཕན་ཐོག་ཆེན་པོ་ག་ལ་ཞིག
། རི་བས་དབེན་པ་བསྟེན་ནས་རྗེ་གཅིག་བསྐྱབ།
། རང་གཞན་གཉིས་ཀ་འཚོང་བའི་ལམ་རྟོད་སྤྲུལ།
། ཞེས་གསུངས།

[77] Je Rinpoche remains in deep retreat at this same site, devoting himself to methods for collecting new good karma and removing old bad karma, and working at gaining personal experiences into all the various activities of the victorious Buddhas and their children—the bodhisattvas—as described in the scriptures known as the “Mass of Buddhas.” He keeps working until he reaches such a pure mastery of these practices that the joy he feels in them is like that of a mighty elephant sporting in a lotus pond. During this time he continues to meet Gentle Voice; the 35 Buddhas; Loving One; the Lama of Medicine; and Limitless Light. He begins to think that he would like to come out of retreat and continue his mission of teaching; but the holy one, Gentle Voice, speaks to him the following advice:

The people of this world
Are like wild beasts,
And difficult to tame.
It’s hard to say
Whether any great good
Would come from trying
To teach them.

King of the Dharma
Day Three

I think it better you remain in solitude,
And master single-pointedness:
Go and find that path
Which will fulfill the needs
Of both yourself and others.

། ལྔ་ཚེ། སོ་བདུན་པའི་དབྱར་རྗེས་ཇི་འདི་བྱམས་པར་མཇུག། མཚོན་པ་དང་སློན་ལམ་རྒྱབས་
ཆེན་མཛད།

[78] In the summer of 1393, in his 37th year, Je Tsongkapa has an opportunity to come before the sacred image of Loving One at Dzingji. He makes offerings and prayers that will have great and far-reaching consequences.

། ལྔ་ཚེ། དེ་ནས་དགུན་དུགས་པོ་སློན་ལུང་དུ་རྒྱ་སོག་ཕུར་ཕེབས། ཐུགས་དམ་འཕེལ་
སྐབས་རྗེ་བཙུན་འཇམ་དབྱེད་སྐུ་རྒྱུ་གཞོན་ལྷུ་མདོག་ཅན་ཉི་མ་བྱེ་བ་ལས་གཟི་བརྗིད་ཆེ་བ་
གཅིག་ལ་སངས་རྒྱས་བྱུང་སེམས་དཔག་མེད་ཀྱིས་མཐའ་བསྐྱོར་བ་ནམ་མཁའི་ཁམས་ཁྱབ་པ་
གཟིགས། ཡང་རྗེ་བཙུན་ལ་འཕགས་པ་ཡབ་སྐུ་ལྷ། ཐོགས་མེད་སྐྱུ་མཚེད། སྤྱོད་སྐུ་
སྤང་། ཚོས་གྲགས། མཚོག་གཉིས། ལྷ་དབང་སློ། རྒྱན་མཁན་པོ། ཀམ་ལ་
འཕྲི་ལ། བཏལ་སོགས་པའུ་ཏེ་
སོགས་གྲུབ་ཆེན་བརྒྱན་ཅུས་བསྐྱོར་བའི་སྤྲོད་བ་བྱུང་འདི་དག་གི་གཞུང་ལ་བརྟེན་ནས་པན་པ་རྒྱ་ཆེན་
འབྱུང་བའི་རྟེན་འབྲེལ་འགྲིགས།

[79A] From here, Je Rinpoche travels to Gyasokpu, at Menlung in Dakpo. Spiritual realizations are pouring down upon him at this point. He has a vision of Gentle Voice, his body the color of fresh saffron, shining in majesty greater

King of the Dharma
Day Three

than the light of millions of suns. He is surrounded by countless Buddhas and bodhisattvas, filling the entire expanse of the sky.

[79B] Again he has a vision of the holy Gentle Voice, this time encircled by a great many masters, including the Five Realized Beings, father and spiritual sons; the brothers Asanga; Dignaga; the Two Supreme Ones; Devendra Buddhi; Alankara Pandita; Kamalashila; Abhaya. Present in the circle as well are the eighty great sages, including among them Indrabodhi; Saraha; and the three of Luipa, Ghantapada, and Kirshna Acharya. These visions plant seeds for Je Rinpoche's use of the great classics composed by these holy beings to be of far-reaching benefit.

༼༥༠༩༽ དེ་ནས་ཡང་གནས་དེར་བཅོམ་ལྡན་འདས་དཔལ་རྩོུ་འཇིགས་བྱེད་ཞལ་ཕྱག་ཡོངས་
རྩོགས་བསྐྱལ་པའི་མེ་འབར་བ་ལྟ་བུའི་གཟི་བྱིད་བཟོད་པར་དཀའ་བ་གཅིག་ཞལ་གཟིགས་ནས་འོད་
དུ་ཞུ་ནས་ཐིམ་ཚུལ་གཅིག་བྱུང་། དེ་ནས་འཇིགས་བྱེད་བདག་འཇུག་མ་ཆག་པར་གནང་།
འདི་ལ་ལུང་བསྟན་ཡང་ཡོད། གནས་དེར་རྩོ་བཅལ་དུ་སྦྱིན་སྲིག་མཛད་པ་གངས་ཆེན་པོ་བབས་
ཀྱང་ཉི་འཁོར་དུ་རྒྱུང་བཟང་ཀྱང་མ་བབས་པ་ཀུན་གྱིས་མཐོང་།

[80] Later on, at the same place, Je Rinpoche sees the conquering one, the glorious Diamond Lord of Terror—he is in the form with many faces and arms, all complete, and he shines in a majesty which is nearly unbearable to look upon, like the fire that ends the world. The Angel dissolves into light, which melts down into the Lord himself. From this point on, Je Tsongkapa performs the ritual of bringing himself into the mandala every day, without missing a single day; there is also a prophecy in this regard. In this same locale as well Je Rinpoche performs a fire offering on a stone platform which has been shaped for the purpose. A fierce snowstorm starts, by not a single flake lands in the area around him; everyone present sees it.

༼༥༡༩༽ ཡང་གནས་དེར་དེ་རྗེས་སུ་རྩོ་བཟོན་གྱི་སྦྱུ་སྲུང་ལྟ་བུའི་སངས་རྒྱས་བྱུང་སེམས་པའོ་

གྲུབ་མཁའ་བྱུང་གྱིས་བསྐྱོར་བའི་རྗེ་བཙུན་གྱི་ཐུགས་ཀ་ནས་རལ་གྱིའི་ཡུ་བ་ཟུག་ཅིང་། རྗེའི་
ཐུགས་ཀར་རྩི་མོ་ཟུག་པ་ལ་བདུད་རྩི་དཀར་སེར་ཤིན་ཏུ་སྣུམ་པ་སྤྲང་ངམ་དདུལ་ཚུའི་རྒྱན་ལྷ་བུ་རྗེའི་
ཐུགས་ཀར་བབས། སྐྱ་གང་། ཟག་མེད་གྱི་བདེ་བ་བསམ་གྱིས་མི་བྲུབ་པ་རྒྱས།

[81] At this same location, our Lord again has a vision of the holy one, Gentle Voice. He has the same form, and is surrounded once more by a mass of Buddhas, bodhisattvas, masters, and sages who fill the entire sky. A great sword forms—its hilt is set in the precious heart of the holy one, and the tip of its blade is thrust into our Lord’s holy heart. The nectar of deathlessness descends down the sword: it has a light golden color and glistens as it moves, like a stream of honey or quicksilver, and sinks into Je Tsongkapa’s heart. The nectar fills his body, and an inconceivable sensation of immaculate bliss spreads everywhere within him.

དེ་དུས་ངོ་མཁུན་མ་མཁུན་མཐའ་ཡས་ཞིག་ཁ་གདངས་པའི་ཁར་མང་དུ་འགོ་བ་དང་རུང་ཟད་འགོ་
བ་མང་པོ་དང་། མ་འགོ་བ་ཡང་གཟིགས་པས་རྗེའི་གསུང་ལས། ཀ་ཏ་ར་ཡི་གོང་ཁྱིན་དུ།
།སྐྱེད་མེད་ཚལ་ནི་རྣམ་པར་རྒྱས།
།བུང་བ་མང་པོ་དེ་ལ་རོལ།
།བདུད་རྩི་མཚོག་གུང་འཐུང་བར་སྤྲང་།
།ཞེས་བྲད་ཅམ་ལུང་བསྟན་དུ་མཛད་དོ།།

As this was happening, Je Tsongkapa had a further vision that there were an infinite number of disciples standing with their mouths opened to the sky; some were aware of it, and some were not. And into the mouths of the infinite went much; into the mouths of many went some; and into the mouths of others went nothing. Je Rinpoche then made a foretelling, in these few words:

The pleasure gardens are blooming
In the city of Kadhira,

King of the Dharma
Day Three

And many bees are frolicking there.
They drink as well
Of that highest nectar.

དེས་ན་མང་པོ་གསུངས་པས་ལམ་བསྐྱེད་རྫོགས་དང་།   བདེ་སྟོང་གི་ཉིང་འཛིན་རྟེན་པ་བཞུགས་
དུས་དང་ཕྱིས་ཀྱི་མང་པོ་འབྱུང་བ་དང་།   མཚོག་ཀྱང་འབྱུང་ཞེས་པས་མཚོག་གི་དངོས་གྲུབ་རྟེན་
པ་ཡང་རེ་མང་འོངས་པའི་གསུངས་དང་།   ཁ་བདངས་པ་ནི་ལམ་རིམ་གཉིས་དང་།   བདེ་
སྟོང་ལ་བརྩོན་པ་དང་།   མ་ཐོབ་པ་དག་ཀྱང་མྱ་ད་བྱུང་བའོད་པར་ཐོབ་པའི་རྟེན་འབྲེལ་གྱི་ལུང་
བསྟན་ཡིན་ཚུལ།

When Je Tsongkapa mentions “many” in these lines, what he means is that there will come many disciples—both during his own life, and in the future time to follow—who will practice the path of the stages of creation and completion, and attain single-pointed meditation upon bliss and voidness. When he says that “they will drink as well of that highest nectar,” he is saying that there will come as well many who will reach the ultimate goal. Simply opening our mouths to the sky represents that we are making efforts in the two forms of the teaching on the steps of the path, trying to reach bliss and voidness. The simple act of opening our mouths to receive the nectar, even if none of the nectar comes to us now, creates seeds—he is foretelling—for us to attain this goal later, in the paradise of miracles.

སེམས་གྲུབ་གྱི་རྣམ་ཐར་གཟིགས་པ་ལྟ་ལྟན་ལས་མདོ་སྲུགས་གྱི་ལམ་རིམ་ལ་འབད་པ་དང་སྟོན་
ལམ་རྩེ་གཅིག་པ་དེར་སྐྱེ་བར་བཤའ་པ་ལྟ་བུ་ཆེས་མང་པས་གོ་བར་གྱིས།   ཁ་ཅིག་དེ་ལྟར་བཤའ་
མ་ཤེས་པར་འབྲུལ་བའི་ལམ་དུ་འབྲུམས་པ་མང་ངོ།   ཤགས་དེར་དེ་འདྲ་བའི་གཟིགས་སྣང་
དང་མདོན་པར་རྟོགས་པ་དཔག་མེད་འབྲུངས་སོ།

བྱུང་། རྣམ་སྲས་ལ་འཕྲིན་ལས་བཅོལ་བར་དགོངས་ཀྱང་མར་མེད་པས་བཙུན་པ་ཞིག་གིས་མར་
གོད་ཕུགས་ཕུལ། སང་ཉིན་འབྲོག་པས་མར་བྱད་མང་པོ་ཕུལ་ཞིང་། དེ་ནས་འབྲུལ་བ་མང་
དུ་བྱུང་། སྐབས་གཞན་གྱི་ཚེ་ཡང་འཕྲིན་ལས་བཅོལ་བས་དེ་འདྲ་ཤ་སྟོན་བྱུང་།

[82] In the spring, Je Tsongkapa travels to Dzingji in Olka. He receives a direction from the holy being, Gentle Voice, that he must restore the decaying temple walls and roof there. The master and his disciples collect anything they might have of any worth—their personal effects, the materials they have brought along for making torma cakes, and everything else—but altogether they add up to no more than twelve silver coins. Our Lord has the idea to perform a ceremony to the Angel of Prosperity, Vaishravana, to implore him for his help; but he doesn't even have enough butter to make offering lamps. Then a monk comes along and offers a small package of butter; and the very next day a number of nomads pass by and make a present of large quantities of butter mixed with cheese. From this point on, offerings begin to pour in. Every time later that they ever ask the Angels for any kind of help this way, the very same thing always happens.

ཚིག་ཞལ་གྲུབ་འཕྲུལ་འཇམ་དབྱངས་ཞིང་བཀོད་སྐྱུ་རིས་བཏབ་པར་རབ་གནས་མཛད་པས་ཡེ་ཤེས་
པ་ཐམས་པའི་སྐྱེང་བ་བྱུང་། མར་མེ་རྩུང་དུ་གཅིག་ཕུལ་ཉིན་ཞག་སྟེང་གསུམ་བཟུང་། ཐམས་
ཅད་གྲུབ་ནས་འཇམ་དཔལ་གསང་ལྡན་གྱི་དགྱིལ་འཁོར་བཞེངས། རབ་གནས་རྒྱས་པའི་སྒོ་
ནས་སྒྲོབ་མ་བཙུ་བླག་ལ་དབང་ཡང་གནང་། ཉིན་རྣམས་ལ་གོས་དར་གྱི་ན་བཟའ་དང་སྟོན་
ཤལ། ལོགས་བྲིས་ཞལ་ཁབས། རབ་སྟོན་དང་བཅས་པ་རྒྱས་པར་མཛད་པའི་དངོས་གཞིའི་
ཉིན་ཉི་མ་ཚད་ལས་ལྷག་པར་ཐམས་ཅད་སྐྱེང་།

As soon as the new walls of the temple are finished and plastered, they sketch a mural of Gentle Voice's paradise upon it. When they perform the consecration of the painting, Je Rinpoche has a vision of Gentle Voice as a being of wisdom arriving and melting into it. They offer a tiny butter lamp before the mural, and

King of the Dharma
Day Three

it doesn't burn down for two and a half days. When the entire renovation is completed, they construct a mandala of Gentle Voice in his form of secrecy. Je Tsongkapa performs an extensive ceremony of consecration, and then grants empowerment to more than ten disciples. They offer tiny clothes of pure silk to each of the images upon the altar, as well as fine offering scarves. They place silk coverings along the murals, and then have a meal of celebration. Everyone speaks of how the ceremony itself took over a full day to complete.

ཡང་སངས་རྒྱལ་སོ་ལྟེ་སྐྱེ་འབྲི་བར་བརྩམས་པ་ལ།   སྐྱེ་མདོག་སོགས་ལྟ་བཅོས་མ་ཤེས་པ་
ལྟས་པས།   རྗེ་རང་གིས་གསོལ་བ་བཏབ་པས་ཞལ་གཟིགས་གནང་རིམ་བཞིན་འདི་འདྲའི་སྐྱེ་
མདོག་གྲིས་ཞེས་བཀོད་ནས་བྲིས།   དེའི་ཚེ་གྲུབ་ཆེན་ཕུག་དོར་གྲིས་སངས་རྒྱལ་སོ་ལྟེ་ཕེབས་པ་
གར་འབྲོན་ལྟས་པས།   རྗེ་རྗེའི་རབ་གནས་ལ་འབྲོན་གསུངས་པའི་ཚེས་གངས་ཡང་མཐུན་པར་
འདུག   ཁ་ཅིག་གིས་མཁའ་འབྲོས་རི་མོ་བྱེད་པ་རྗེ་ལམ་དུ་མཐོང་།

They also undertake to paint the images of the 35 Buddhas. The painters are unsure about certain details, such as the color of each different Buddha's form, and so they ask Je Tsongkapa for his help. Je Rinpoche makes supplication to the 35 Buddhas, and is then able to see each of them directly. He goes through the images, one by one, explaining to the painters what colors to use for each. The accomplished sage named Chakna Dorje, deep in practice elsewhere, has a vision of the 35 Buddhas traveling through the sky; he asks them where they are going, and they reply that they're on their way to the consecration ceremony being held at Dzingji. Later on they find out that this happened on the very same date as the actual ceremony did. Other sages have dreams, in which they see divine beings engaged in painting images.

༼༥༩༽ ༼ དེ་དུས་རྗེ་བཙུན་གྲིས་བྲམས་པའི་བསྟོད་པ་རིན་ཆེན་སྟོན་མེ་ཞེས་བྲུ་བ།   བྲམས་པར་
སྟོགས་བཅུའི་སངས་རྒྱལ་གྲིས་དབང་བསྐྱར་ཚུལ་གྲིས་བསྟོད་པ་དང་།   བདེ་སྟོན་དང་།   རང་

ཉིད་གྱི་མ་འོངས་པའི་སངས་རྒྱས་གྱི་ཞིང་འདི་འདྲ་འགྲུབ་པའི་སློན་ལམ་གྱིས་གསུངས་ནས། དེ་
གསུམ་བརྩམས་ཚུལ། མཁན་ཆེན་ཕུག་རྫོང་པ་ལ་ཕུག་ན་རྗེ་རྗེས་ལུང་བསྟན་པ་བཞིན་རྗེ་སྲུང་
འདྲན་གྱི་ཆབ་ཤོག་གིས་མཚམས་སྦྱར་ནས་ལྷོ་བྲག་རྩ་ཕེབས་པར་མཇེད།

[83] At this same time the holy one, Gentle Voice, directs Je Rinpoche to compose several pieces. The first is a praise of Loving One, Maitreya, entitled *The Lamp of Jewel*. Here he is instructed to sing praises of Loving One structured around an empowerment granted by the enlightened beings living in every corner of the universe. The second work is to be a prayer to be born in the Heaven of Bliss, and the third a prayer to attain just such a Buddha paradise of his own, in the future. The Lord then does compose all three. A prophecy granted to Kenchen Chakna Dorje by the Holder of the Diamond himself is fulfilled when a letter of introduction is sent to the Lord, imploring him to come to Hlodrak. Je Tsonkapa complies.

རྒྱལ་ཡོད། བློ་དགོན་པར་ཕུག་ཕེབས། དེར་མཁན་ཆེན་ཕུག་རྫོང་བ་ཡང་བསུ་བ་ལ་བྱོན་
པས། རྗེས་གསང་བདག་གཞུང་པོ་འཇིགས་པ་གཅིག་རྩ་གཟིགས། མཁན་ཆེན་གྱིས་རྗེ་འདི་
པ་འོད་གྱི་དྲ་བས་མཇོས་པའི་འཇམ་དབྱངས་གཅིག་བཞེངས་ནས་ཕེབས་པ་གཟིགས་ཤིང་མེ་ཉོག་གི་
ཞེར་དང་། འཇམ་འོད་གྱིས་ཕྱོགས་ཀུན་བྱུང་པར་གྱུར།

[84] Je Tsonkapa travels to Drao Gun monastery. Kenchen Chakna Dorje himself comes to welcome the Lord; and in the moment of their first meeting Je Rinpoche sees Kenchen as the Lord of Secrets himself, fierce and terrible—while Kenchen sees the Lord as Gentle Voice himself, stepping towards him engulfed in a stunning halo of light. Flowers rain down from the sky, and rainbows burst forth, covering the sky in every direction.

། རྒྱ་གར་དུ་མི་འཇོག་མཇུག་པར་ཕེབས་པར་དགོངས་པས་མཁན་ཆེན་ལ་ཕུག་དོར་
གྱིས་ཇེ་ཕེབས་ན་ངོ་མཚར་ཀྱང་འཁོར་ལ་གཞོན་པ་དང་། དེ་བས་ཇེ་བཙུན་བྱམས་པར་རབ་བྱུང་
གི་རྟགས་ཚངས་མ་དང་བསྟོན་པ་ཚངས་པའི་ཞེས་པ་སྤུལ་ན་རྟེན་འབྲེལ་ཡོད་གསུངས་ཚུལ་དང་།
ཇེ་ལ་ཇེ་བཙུན་གྱིས་དེ་ལྟར་བྱས་ན་དུས་སྤྱིས་རབ་བྱུང་གི་སྤེལ་མ་པར་དག་པ་ཚུགས་པའི་རྟེན་འབྲེལ་
ཡོད་པས་སྤུལ། རྒྱ་གར་ལ་བྱོན་གོགས་སྐར་ལྟར་གསུངས་པས། ཚོས་གོས་གསུམ་གསེལ་
བྱེད། ལྷུང་བཟེད། གདིང་བ། ཚུ་ཚག་སོགས་དང་། བསྟོན་པ་ཚངས་ཅོད་མ་རྗེས་
ཇི་ལྟར་བྱམས་པར་བསྐྱར་ཏེ་གཉལ་དུ་བྱོན།

[86] Je Tsongkapa begins to think to himself that he should travel to India, in order to meet the accomplished saint Mitra Jogi. The Holder of the Diamond though speaks to Kenchen, and tells him that—although amazing things will occur if Je Rinpoche does go to India—it will as well be detrimental for the disciples following him now. The Angel further says that great events will be set into motion if, rather, Je Tsongkapa makes an offering to the holy being Loving One of an entire set of accoutrement of one who has left the home life, along with verses of praise beginning with “the crown of the Pure One.” The holy one, Gentle Voice, also instructs Je Tsongkapa to make these offerings, saying that, if he does so, then forces will be set into motion for his founding an order of greatly pure monks and nuns in the future. Gentle Voice also predicts the same problems with making the trip to India. As such, Je Rinpoche dispatches a package of the three sets of monk’s robes—as well as a monk’s staff, wisdom bowl, cloth seat, water strainer, and all the rest, along with the eulogy entitled *Crown of the Pure One*—to be offered to the image of Loving One at Dzingji; and he turns his steps instead to Nyel, in Tibet.

། ལྷ་ཤེ། དེ་ནས་གཉལ་ལོ་རོ་རྒྱ་བ་ལྟར་བཞུགས། དགོ་བཤེས་ཤིན་ལས་པའི་བསྟན་རིམ་
ཆེན་པོ་སྟུན་བྲངས་ཏེ་བསྟུ་བ་མཛད། མཚོན་པ་ལུལ་ཏེ་གཟིགས་པས་རྒྱལ་བའི་གསུངས་རབ་
མདོ་སྟུགས་ཡོད་དོ་ཅོག་གང་ཟག་གཅིག་གི་ལམ་དུ་ད་ལྟ་སོ་སྐྱའི་དུས་ནས་ཉམས་སུ་ལེན་ཚུལ་དང་
། ལམ་གྱི་རོ་བོ་གངས་ངེས་གོ་རིམ་རྣམས་ཤིང་ཏེ་ཆེན་པོ་གཉིས་ལྟར་བྱུགས་ངེས་ཆེར་འབྲུངས།
དེར་བསྟན་རིམ་ཚར་གཅིག་གསུངས།

[87] In Nyel, Je Tsongkapa spends five months at Loro. A copy of Geshe Trinley's *Great Book on the Steps of the Teaching* has been brought here earlier; Je Rinpoche escorts the text to his room, and first sets fine offerings down before it. He then reads the work, and immediately comes to a total realization of how it contains all the open and secret teachings of the victorious Buddhas, set forth in a path of a specified number of steps that any one person can use: a truly practical path for these days of people who cannot see emptiness, and all according exactly to the teachings of the two great innovators in the history of Buddhism. At this same place then he grants teachings on the entire text, one time through.

། ལྷ་སོ། གཉལ་བྲ་གོར་དུ་མཁན་ཆེན་ཆོས་སྐབས་བཟང་པོ་ལ་འདུལ་མངོན་དབུ་མ་སོགས་གྱི་
ལུང་དང་། ཤར་བའི་ལམ་རིམ། བེ་བུམ་སྟོན་པོ་རྩ་འགྲེལ། སྟོན་འཇུག་ རྩོ་སྟོང་
སོགས་བཀའ་གདམས་གཟུང་བའི་མདོ་སྟུགས་གྱི་གདམས་ངག་མང་པོ་རྫོགས་པར་གསལ།

[88] At Dragor in Nyel, Je Rinpoche grants Kenchen Chukyab Sangpo oral transmissions on discipline, higher knowledge, the middle way, and other subjects. He himself completes thorough studies of a great many open and secret instructions held by the Keepers of the Word, including Sharawa's work on the steps of the path; the *Annals of Sapphire* (both root text and commentary); the *Guide to the Bodhisattva's Way of Life*; and texts on developing the good heart.

།། གཉལ་སྐད་གསལ་ཇི་གངས་གྱི་ཡར་འབྲེན་དུ་དབྱར་ཅིག་ཇི་བཅུན་གྱི་ཞལ་གཟིགས་རྒྱ་
གར་གྱི་པཱི་ཏ་གཅིག་གི་གཞུང་ལ་བཏེན་ནས་དབུ་མའི་ལྷ་བ་རྟོགས་པར་ལུང་བསྟན། རྒྱལ་ཆེན་
རྣམ་སྲས་ཡང་ཞལ་གཟིགས་པར་ཡང་བཤད།

[89] Je Tsongkapa passes a summer in the wilds of Yardren at Sel Je Gang in lower Nyel. He has a vision of the holy being, Gentle One, who foretells that our Lord will grasp the worldview of the middle way by utilizing a classic text composed by one of the great sages of India. The sources say as well that he has a vision of the great king, Prince of Learning: the Angel of Prosperity.

།། དེ་ནས་དཔོན་སློབ་སུམ་ཅུ་ཙ་མེ་མ་ཆེན་ལ་བྱོན། དེ་བྱོད་གཟིགས་ཤིང་།
བདེ་མཆོག་གི་བདག་འཇུག་སོགས་མཛད། རོ་མཚར་པའི་ལྷས་མང་དུ་བྱུང་།

[90] Master and disciples, thirty in number, travel to Tsarima Chen. They visit the hermitage there, and perform ceremonies such as bringing themselves into the secret world of Highest Bliss. Many amazing portents of the future are revealed to them.

།། ཙ་མེ་ནས་གཉལ་དུ་བྱོན་པའི་མོ་ལའི་ལ་ཅུར་ཞག་བཞུག་དུས། ཇི་བཅུན་བྱམས་
མགོན་གྱི་སྐུ་ཤིན་ཏུ་ཆེ་བ་ལྷན་པོ་ལྟར་བརྗེད་ཅིང་འབར་བ་ཞིག་གིས་རིགས་གྱི་བྱ་བྱོད་གྱིས་སངས་
རྒྱས་འཇིག་རྟེན་དུ་བྱོན་པ་འདྲ་བ་ཅིག་འོང་བར་ཤེས་པར་བྱོས་ཤིག་ཅེས་སེང་གའི་སྐུས་དབུགས་
དབྱུང་བ་ནི་གསང་བདག་གིས་མཁན་ཆེན་ལ་སངས་རྒྱས་འཇིག་རྟེན་ལ་བྱོན་པ་འདྲ་བའི་རང་
ལུགས་འོང་། ཞེས་དང་། ལབ་སློན་གྱིས་སངས་རྒྱས་ལྔ་ར་ཏ་སིར་ཕེབས་ནས་ཆོས་འཁོར་
བསྐོར་བ་ལྷ་བུ་འོངས་པར་གསུངས་པ་རྣམས་མཐུན་ཞིང་། དེ་ནི་རང་བཞིན་བརྗེད་པ་ཁོ་ནར་བྱུང་།

King of the Dharma
Day Three

[91] Journeying from Tsari to Nyel, they spend a day at the base of Mola Pass. An image of the holy being, our protector, Loving One, appears to Je Rinpoche; it is massive, majestic as the mountain at the middle of the world, and blazing in glory. Loving One gives Je Tsongkapa the glad tidings: “You must realize, o child of noble family, that your coming into the world is the same as a Buddha coming into the world.” These words are in keeping with what the Lord of Secrets has said to Kenchen, that “A tradition is rising which is like the coming of a Buddha into the world”—and they match as well the words Machik Labdrun, who has said, “One is coming who will turn the Wheel of the Dharma in the same way that Lord Buddha did, when he came to Varanasi.” All of these statements are nothing less than a revelation of who our Lord really was.

༼༩༡༽ གཉལ་སྐད་སང་གེ་རྫོང་དུ་རྒྱན་དུ་སྐྱོར་དུག་སོགས་ལ་དཔྱད་པས་མི་འབྲུལ་བའི་ངེས་
པ་སྟེད་ཅིང་། རོ་རྗེའི་ཚིག་སྒྲུམ་མཇེད། དུས་འཁོར་དཔའ་གཅིག་གསེར་གྱི་མདོག་ཅན་གྱི་
གཟིགས་སྐྱང་ནར་མར་བྱུང་ཞིང་། རུབ་གཅིག་མནལ་ལམ་དུ་སྐྱོད་གྱིས་དུས་གྱི་འཁོར་ལོ་འདི་
ལ་རྒྱལ་པོ་སྐྱབ་བཟང་པོ་སྐྱོན་པ་འདྲ་བ་གཅིག་འོང་བ་ཡོད་དེ་ཞེས་གསུངས་སོ།

[92] Je Tsongkapa travels to Senge Dzong in Nyelme, where he devotes himself to delving into practices such as the Six Preliminaries of the Wheel of Time. By so doing, he reaches a total grasp of how infallible these teachings are—and he then composes the text of the *Treasure Chest of Words of the Diamond*. During this period he is having a continuous vision of the Angel of the Wheel of Time, in the form of the solitary warrior, with a body of gold. One night, this Angel appears in our Lord’s dreams, and says to him: “You have come into this world as did King Chandra Bhadra, to spread these teachings of the Wheel of Time.”

༼༩༢༽ གཉལ་དུ་གཞུགས་དུས་དབྱངས་ཅན་མའི་གསུང་གིས། དགྲའ་ལོ་ལྔ་བཅུ་ཙུ་
བདུན་ཟུབ། དེ་བར་རང་གཞན་གྱི་དོན་དཔག་མེད་འགྲུབ་གསུངས་པར། རྗེས་རྣམ་པར་
རྒྱལ་མ་སོགས་ལ་བསྟོན་པས་དེ་ལས་རིང་མི་བྱུབ་བམ་ཞུས་པས། དེ་བམས་ཅད་སྐྱོན་གྱི་སྐྱོན་

ལམ་གྱི་ཤུགས་དང་། ཤེས་རབ་ལ་འདུན་པས་སྐྱེ་ཆོལ་དེ་ཙམ་མི་ཕན་གསུངས། རྟོགས་
ལྡན་པས་འཇམ་དབྱེངས་ལ་དྲིས་པས་ད་ཕན་ཅད་བར་ཅད་བསྐྱོག་ཐབས་དང་སྐྱེ་ཆོལ་རྟོན་འབྲེལ་
བསྐྱོགས་ན་དཀའ་སེ་བ་ལས་བསྐྱོག་ལྷུས་གསུངས་སོ།

[93] While Je Rinpoche is residing at Nyel, the Angel of Song appears to him and says, “You will live to the age of 57. In the years up to then, your actions will be of inestimable benefit both for you and for others. Our Lord then undertakes special practices to reach the Lady of Victory and other Angels, and he asks them whether there isn’t some way to extend his life any longer. Each of them replies that the power of his prayers in the past and his concentration on developing wisdom has not had that much effect upon how long his physical body will remain. According to Tokdenpa, Je Rinpoche asks Gentle Voice whether anything can be done, and he replies that—if Je Tsongkapa continues the practices that he has been doing so far in his life to prevent obstacles, and if makes tremendous efforts to set in motion karmic forces to extend his life—then he will be able to prevent this early death.

༼༩༩༩༽ གཉལ་སང་གི་རྫོང་དེར་བཞུགས་དུས་ཇེ་བཅུན་གྱི་ཞལ་གཟིགས་བྱུང་པར་ཅན་གྱིང་
ནས་ལམ་གྱི་ངོ་བོ། བྱངས་ངེས། བྱུང་པར་ཞི་ལྷག་གི་གནད་རྣམས་ཞུས་པས། ད་དེད་
ལ་ཡང་ཡང་འདྲི་མི་དགོས་གཞུང་ཆེན་པོ་རྣམས་ལ་ཞིབ་པར་དཔྱད་དང་། དེད་གྱིས་བསྟན་པ་
དང་མཐུན་པ་ཤ་སྟག་འོང་། མི་མཐུན་པ་ཙམ་རེ་གྱུང་ན་འདོར་སྐྱུས་གདམས་ངག་ཏུ་འདོད་པ་
རྣམས་ལ་འབབས་གྱི་གཞུང་ཆེན་པོ་རྣམས་འདོར་དུ་མི་རུང་ངོ། །ཞེས་གསུངས། ད་ཕྱིན་
ཆད་སྐོ་གསུམ་གྱི་བྱ་བ་ཐམས་ཅད་གཞན་དོན་ཁོ་ནར་གྱིས་གསུངས་ནས་དེ་བཞིན་དུ་མཇོང་།

[94] During his stay at Senge Dzong in Nyel, our Lord undergoes extraordinary visions of the holy one, Gentle Voice. He asks the Angel about a great number of crucial points in the teachings: about the very nature of the path, the exact enumerations of certain items, and most especially concerning meditative stillness and the extraordinary vision of emptiness. Gentle Voice then gives him

King of the Dharma
Day Three

like—all properly sewn with patches—as well as their sage’s bowl and other monastic accoutrement. Their fame then as upholders of the monastic discipline begins to spread in every direction. From this point on, all these accoutrement in their perfect form begin to be found everywhere in Tibet.

། ༧༦ ཚེ། དེ་ནས་དཔྱིད་གཉལ་གྱི་སྤང་རྩུང་དུ་བཞུགས། དག་འདུན་མང་པོར་ཚོས་སྒྲ་
ཚོགས་དང་། བྲོང་པའི་སྐྱེ་བོ་དཔག་མེད་སྐྱབས་འགོ་དང་། རྗེ་རང་གིས་ཐོག་མ་མཛད་ནས་
ཚ་ཚ་འབྲུམ་ཐེར་མང་པོ་བཏབ་ཅིང་ཕྱིས་ཀྱང་བསྐྱབས་པའི་དག་བཞེད་མཛད་པ་ད་ལྟའང་ཡོད།

[96] Je Tsongkapa spends the spring at Pangchung, in Nyel. He gives a wide variety of spiritual teachings to a great number of assembled monks. He guides an infinite number of people from the surrounding towns into the practice of taking refuge, and then—with our Lord himself taking the lead—all of them work to fashion many hundreds of thousands of clay images pressed from molds. He urges people to continue this work even after he leaves, and the custom continues to the present time.

། ༧༧ ཚེ། དེ་ནས་གཉལ་སྟོན་ར་བྲོང་དུ་དབྱར་བཞུགས་མཛད། སྐས་གྱི་བྱ་བོ་རིགས་པའི་
དབང་ཕྱུག་རིགས་ལྡན་པ་ད་ཀར་གྱི་རྣམ་འཕྲུལ་རྒྱལ་ཚབ་རིན་པོ་ཚེས་དེ་དུས་མཇུག་། རྣམ་
འགྲེལ་གྱི་ལམ་སྐྱིགས་འཁོར་ལ་གསུངས་པ་གསན་ནས་བྱུགས་དད་ཚེར་འབྲུངས། ཞལ་
བཞུགས་གྱི་བར་མི་འབྲུལ་བར་ཞབས་སྤྱི་བོར་སྤངས་ཚོག་པར་ཕྱག་བྱས་ཏེ་བཤུམ་ནས་ཞུས་པས་
གནང་བ་བྱིན། དེ་ནས་གཉལ་སྤེ་བཞི་འདུས་པའི་ཚོས་འཁོར་གཉལ་ལུང་ར་ཚེན་པོར་གྲགས་པ་
བཙུགས་ཤིང་ཕྱིས་ཀྱང་སྐྱབ་པར་གནང་བས་དེང་སང་བར་དུ་དར་བར་ཡོད།

[97] Je Tsongkapa then spends the summer at Radrong in Nyeltu. It is at this time that the greatest of his spiritual sons—Gyaltsab Rinpoche, Lord of Reasoning, and an emanation of Rikden Pema Karpo himself—first meets the

King of the Dharma
Day Three

Master. He comes to a teaching on the subject of Je Rinpoche's *Presentation of the Path of the "Commentary on Valid Perception,"* and as a result immense faith springs up in his heart.

Gyaltsab Je makes a prostration to the Lord, and racked with sobs begs his permission to serve at his feet, and never be separated from him for a moment, for as long as they both might live. The Lord then grants this permission.

Je Rinpoche then turns the wheel of the Dharma for the assembled monks of the four great monastic communities of Nyel, thus instituting the spiritual festival known as the Great Assembly of Nyelung. He encourages them to continue this festival on an annual basis, and it has been held ever since, up to the present time.

། ལེ་ཉོ། དེ་ལྟར་གཉལ་ཕྱོགས་གྱི་བསྟན་དོན་མཛད་ནས་འོ་དེ་གུང་རྒྱལ་གྱི་ལྷ་ཞོལ་དུགས་པོ་ལྷ་
སྒྲིངས་སུ་བཞུགས་ཚོས་མང་དུ་གསུངས། ལྷ་མ་དང་ཡི་དམ་དཡེར་མེད་པ་ལ་གསོལ་བ་དྲག་
པོ་བཏབ་པས། ལུབ་གཅིག་འཕགས་པ་ཡབ་སྐུ་ལྷས་རང་བཞིན་ཡོད་མེད་ལ་བགྲོ་བ་མཛད་
པའི་ནང་ནས་སངས་རྒྱུས་བསྐྱེད་ཡིན་ཟེར་བའི་པརྟེན་སྡོལ་བསངས་སྐྱེ་བོང་ཆེ་བ་གཅིག་དབུ་སྐྱས་
ལ་བྱོན་ནས་རྒྱ་དཔེ་གཅིག་ཕྱག་ན་བཟུང་ནས་བྱིན་གྱིས་བརྒྱབས་པའི་མཚན་མ་བུང་།

[98] Having furthered the teachings of the Buddha thus in the lands of Nyel, our Lord travels on to the hermitage of Dakpo Hlading, at Hlashul in Odey Gunggyal. Here he gives a great many teachings. He also makes urgent supplications to his teachers, seeing them as inseparable from the close Angels. One night he has a vision of the realized being, Nagarjuna, along with his four spiritual sons. They are discussing whether or not things have any nature of their own—and then one of them, a sage who introduces himself as Buddha Palita, descends to the Lord's side just as he is setting his head down upon his pillow. He is holding a Sanskrit scripture in his hand, and blesses Je Tsongkapa with it.

ཕྱི་ཉིན་བུལ་པ་ལི་ཏ་གཟིགས་པས་ཐལ་རང་གི་དགག་བྱའི་བྱུང་པར་སོགས་ལ་ངེས་པ་རྙེད།
མཚན་འཛིན་གྱི་དམིགས་གཏད་ཐམས་ཅད་ཞིག་ཅིང་།   སྟོན་པ་ལ་ཤེས་ནས་དད་པ་ཐོབ་པའི་
ཤུགས་ཀྱིས་ཉིན་འབྲེལ་བསྟོད་པ་མཛད།   ཕྱིན་ཆད་ཇི་འདྲུག་དག་གིས་ཀྱང་འབྲེལ་པ་དེར་
གཟིགས་ན་ཉིན་འབྲེལ་ཡོད་གསུངས་སོ།།

The Lord takes it as a sign, and on the following day he re-reads the Indian scripture known itself as *Buddha Palita*. He gains deep realizations into subjects such as the difference between the higher and lower schools of the Middle Way on the question of just what it is that we deny exists when we say that something is “empty.” Suddenly the way in which he has been holding things as having qualities of their own dissolves completely. Moved by renewed feelings of faith in the Teacher, Lord Buddha—the kind of faith that comes from knowledge, and not just simple believing—he composes the text of *A Praise of Dependent Origination*. And he tells his disciples that it will be an “auspicious thing” [the Tibetan word for *dependent origination*] if his followers of later generations read this very work.

། ༩༩ ཉོ། རེ་ནས་སྟོན་འོལ་ཁའི་མགར་ཡུག་ཏུ་བྱོན།   འོལ་ཁའི་དགོ་འདུན་རྣམས་ལ་ཚོས་
གསུངས།

[99] In the autumn, Je Rinpoche travels to Garpuk, in Olka. He teaches the Dharma to the assembled monks of Olka.

། ༡༠༠ ཟློ། རེ་ནས་ཨེའི་ཉེནུ་རར་བྱོན་དབྱར་བཞུགས།   ཨེའི་དགོ་འདུན་རྣམས་ལ་ཚོས་མང་
དུ་གསུངས།

[100] Je Tsongkapa travels to Teura in Eh, where he spends the summer, teaching the Dharma to the assembled monks of Eh.

། ༡༠༡ རྡོ། རེ་ནས་འོལ་ཁའི་བྲག་གཞོང་དུ་དགུན་བཞུགས།

King of the Dharma
Day Three

[101] Je Rinpoche spends the winter at Drakdong, in Olka.

། ༡༠༢ རྟོ། དེ་ནས་རྗེ་རིའི་ཚོ་བོ་ལ་ཚོ་འཕུལ་གྱི་དུས་མཚོན་ཞག་བཙོ་ལྷའི་མཚོན་པ་རྒྱ་ཆེ་ཞིང་
བཀོད་པ་མཛེས་པར་བཤམས་ཏེ། བསྟན་པ་དང་སེམས་ཅན་གྱི་དོན་དུ་འཕུལ་ཡུན་གྱི་ཕན་བདེ་
རྒྱས་པའི་སློན་ལམ་དང་། མཚོན་ཡུལ་སྟུན་འབྲེན་གྱི་སྤྲུགས་འདུན་དྲག་པོ་མཛོད་པས་ནམ་
མཁའི་ཁམས་ཐམས་ཅད་རྒྱལ་བ་རིགས་ལྡན་ཏིལ་གང་ལྟར་གང་བ་གཟིགས་ཤིང་། ཞག་ཉི་
ཤུའི་བར་དུ་རྗེས་ཐོབ་སློད་ལམ་རྣམ་བཞིའི་དུས་ཐམས་ཅད་དུ་གཟིགས་པས་སྤྲུགས་བཅུའི་སེམས་
ཅན་མཐའ་ཡས་པའི་ཐར་པ་དང་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པའི་ལམ་ཆེན་སྲེ་བར་མངོན། དཔྱིད་རྒྱལ་
ཚབ་རྗེ་སོགས་ལ་ཚོས་མང་དུ་གསུངས་སོ།།

[102] Je Rinpoche then goes to the image of the Lord, Loving One, at Dzingji. During the Holiday of Miracles, he spends 15 days making extensive and lovely offerings. He makes a prayer that the teachings of the Buddha spread widely, and that they contribute in both an immediate and an ultimate way to the benefit and happiness of every living being. Because of the intense devotion in his heart towards the holy beings to whom he is making the offering, he suddenly seeds the entire sky filled with the Angels of the Five Families—millions upon millions jammed into the space, like sesame seeds in a wooden box. For the next twenty days and nights then he continues to see these Angels all the time; whether he is moving or sitting, laying down or walking. It becomes obvious that he will be forging a path for an infinite number of living beings on all the planets of the universe, leading them to freedom and the state of all-knowing. In the spring he gives a great number of teachings to Gyaltzab Je and others.

། ༡༠༣ པོ། དེ་ནས་ཉང་སྤྲུགས་གྱིས་གསོལ་པ་བཏབ་པས། ཉང་པོ་མདངས་མདོའི་དགོན་
པར་ཕེབས། འབྲིང་ལ་བྱོན་པས་དབུ་ཉུ་ལ་ལྷུངས་པས་རྒྱ་རྒྱུད་འདྲིའི་བསྟན་པ་རྒྱ་བའི་

རྒྱུན་བཞིན་འོངས། ལྷ་གང་དུ་ཆགས་པ་དེར་དབུ་མའི་བཤད་སྲོལ་འབྱུང་། ཞེས་ཉང་པོ་སང་
སང་གི་དགོན་གནས་ལུང་བསྟན་ལྟར་ཉང་པོ་སང་སང་སྤང་ཐེག་ཆེན་ཆོས་འཁོར་གྱིང་བྱུང་ངོ།
།དབུར་བཞུགས། དེའི་དགོ་འདུན་ལ་ཆོས་མང་དུ་གསུངས་ཤིང་སྐྱེ་བའི་ཆོགས་ལ་སྐྱབས་འགོ་
སོགས་གྱིས་ཕན་བཏགས།

[103] At the request of disciples from the area of Nyang, Je Rinpoche travels to the monastery of Dangdo in Nyang. When he comes to Dring, his sage’s cap falls off his head, into a river. Je Tsongkapa then makes a prediction about a monastery starting at Sangsang in Nyangpo, saying “Where this river flows, my teachings too will flow like a river. Where the cap stops, a tradition of the Middle Way will flourish.” And just so, the Tekchen Chunkor Ling Monastery of Sangsang in Nyangpo is later built at this very location.

Je Rinpoche spends the summer here, giving a great many teachings to the assembled monks, and benefiting large groups of laypeople by giving them instructions in refuge and the like.

༼༡༠༧༩༽ དེ་ནས་དཔོན་ནམ་བཟང་གིས་ཡང་ཡང་ལུས་ཤིང་གསང་ཕུའི་གདན་ས་པ་དགོན་
མཆོག་ཚུལ་ཁྲིམས་གྱིས་ངོ་ཆེན་དང་། ཇོ་བོ་མཇལ་པར་བཞེད་ནས་སྟོན་སྦྱོང་ཤོད་དུ་ཕེབས།
པོ་ཏ་ལར་བཞུགས། གསང་བདེ་གུང་གསུམ་གྱི་གདན་ས་པ་རྣམས་གྱིས་ཐོག་དངས། སྤྱི་
སྟོན་འཛིན་པ་བརྒྱ་ཕྱག་དུ་མ་ལ་དབུ་མ་སྤྲང་བ། འདུལ་བ། ལམ་རིམ་སོགས་གསུངས།

[104] In response to repeated requests from the government official Namka Sangpo, conveyed through a high monastic Lama of Sangpu named Konchok Tsultrim—and due as well to his own desire to see the image of Jowo there—Je Tsongkapa travels to Tun Kyishu. Here he stays at Potala. Here he gives teachings upon the *Light on the Middle Way*, monastic discipline, the steps of the path, and other subjects to many hundreds of scripture masters, headed by high Lamas of the three monasteries known collectively as Sang-De-Gung.

།། ༡༠༣ བོ། དེའི་ཕྱི་རིས་སོས་ཀ་དགའ་བ་གདོང་དུ་བྱོན།   སྤགས་བྱང་སེམས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱ་
 དང་དེ་བསྐྱང་དགོས་ཚུལ་ཡང་ཡང་གསུངས།   ཚོས་མཇུག་རེད་མདའ་པ་དཔོན་གཡོག་ཉུང་
 འདུས་ཕེབས།   རྗེ་དཔོན་སློབ་ཆེས་མང་བས་སེར་སྲིང་བྱས་བསུས།   རྗེས་སྤྱག་གནང་བར་
 རེད་མདའ་བས་ཀྱང་སྤྱག་མཛད།   རྗེས་མ་གནང་གསུངས་ནས་སྤྱག་བརློག་གི་   བསྟེན་བཀུར་
 ཞབས་ཏོག་གྲུ་ཚོམ་དང་།   ཡབ་སྲས་གཉིས་ཀས་ཚོས་གསུངས།

[105] Later on, in the spring, Je Rinpoche travels to Gawadong. He teaches repeatedly on the commitments of the secret way, and the bodhisattva vows, and how we must always honor these pledges. After the teaching has been concluded, Jetsun Rendawa arrives with a small group—just the Master and a few attendants. Je Rinpoche and his group—this Master with a great many of his disciples—greet the Lama’s arrival, forming a huge chain of monks dressed in the golden robes. Je Tsongkapa makes a prostration to Master Rendawa, and then the Master himself begins to return it with one of his own. Je Tsongkapa begs him not to do so, and prevents him from continuing. Lovely expressions of respect, as well as gifts, are made from both sides. Both the spiritual father and his son then give teachings.

།། ༡༠༤ མོ། དེ་ནས་ཡབ་སྲས་གཉིས་དབེན་པར་དགྲིས་པས་ཇོ་བོ་ཡབ་སྲས་ཀྱིས་བསྐྱབས་པའི་
 བཀའ་གདམས་ཀྱི་རྩ་སྐྱོང་དུ་སྡེ་སྡོད་འཛིན་པ་མང་པོའི་ཚོགས་དང་ལྷན་ཅིག་ཕེབས།   རྗེ་རིན་པོ་
 ཆེས་དབུས་མཐའ་མདོ་སྡེ་རྒྱན་ཉན་ས་སོགས་གང་བསྐྱོགས་པའི་ཞི་གནས་གསུངས་ཤིང་སློམ་དུ་
 བཅུག་པས་མང་པོ་ལ་ཞི་གནས་ཁྱུང་པར་ཅན་སྐྱེས།   རེད་མདའ་པས་ཀྱང་རྗེ་ལ་ཕྱ་ཤེ་དང་།
 སློན་གསལ་ཚར་རེ་མདོན་རྒྱུང་བར་གསུང་ཞིང་པན་རྒྱུན་མདོ་སྤགས་ལ་བཀའ་མཆིད་མང་དུ་མཛད།

King of the Dharma
Day Three

[106] Given their mutual delight in the joys of solitude, the spiritual father and son together travel to Radreng—the Kadampa monastery so highly praised for this type of practice by that earlier father and son, Lord Atisha and Dromtun Je—along with a large group of masters of scripture. Je Tsongkapa here gives a teaching on meditative stillness, culled from works such as *Distinguishing the Middle from the Extremes*; *Jewel of the Sutras*; and *The Levels of the Listeners*. He urges his listeners to then go into deep meditation upon this practice, and as a result a great many of them develop an extraordinary level of meditative stillness. Jetsun Rendawa himself quietly studies the *Root Text on Wisdom* and the *Light of the Lamp* once through each from Je Rinpoche. They also enjoy a great many spiritual conversations with each other, on subjects of both the open and secret teachings.

། ༡༠༦ ཚོ། ། རེ་ནས་འབྲི་ཁུང་ནས་ནར་མར་གདན་དྲངས་པས། ། དབྱིད་འབྲི་ཁུང་དུ་སྐྱུན་སྡེ་ལ་
ཚོས་དུག་དང་ཕྱག་ཆེན་ལྷན་ཅིག་སྐྱེས་སྦྱོར་སོགས་གསལ་ཞིང་དགོ་འདུན་ལ་ཚོས་མང་དུ་གསུངས། །

[107] Je Tsongkapa has been receiving a steady stream of invitations asking him to come to Drikung Monastery. And so in the spring he travels to Drikung, where he receives teachings on the Six Practices of Naropa, the preliminary stages to the spontaneous practices of the Great Seal, and other subjects. Je Tsongkapa himself teaches the Dharma to a great many assembled monks.

། ༡༠༧ ཚོ། ། རེ་ནས་དབྱར་ཨར་ཆེན་པོ་བྱང་རྒྱལ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་གཙུག་ལག་ཁང་གནམ་རྩིབས་སྟོང་
དུ་ལོ་ཆེན་སྐྱབས་མཆོག་ཡབ་སྐུ་སྐྱེས་གཉིས་དང་ཚོས་རྗེ་རྣམ་གསུམ་གྱིས་ཐོག་དྲངས་དགོ་འདུན་དུག་
བརྒྱ་ལྷག་ཙམ་གྱིས་དབྱར་གནས་མཛད་ནས་ཚོས་རྗེ་གསུམ་གསལ་འདུལ་བ་རེ་གསུངས་ཤིང་།
གཞི་བཅུ་བདུན་དང་རྣམ་འབྲེད་ལས་གསུངས་པའི་ལྷུང་བ་རྣམས་ལ་བཤགས་པ་དང་བྱིན་རྒྱབས་
དང་སྦྱོང་བ་སྦྱོན་བཏང་གི་བཤགས་པ་སོགས་དང་། ། ཡོ་བྱད་བྱིན་རྒྱབས། ། རུང་ཁང་གཙོང་
པ། ། རུབ་ལྷག་བསྐྱེད་བ་སོགས་ཕྱག་ལེན་ལ་བཏབ་པས། ། རྒྱལ་བསྐྱེད་ཀྱི་རྩ་བ་ཆེར་རྒྱས་

King of the Dharma
Day Three

ཤིང་འཕེལ་བར་གནང་ངོ།། དབུ་ཚད་སོགས་ཀྱི་ཚེས་འཁོར་བསྐྱོར།

[108] In the summer then, Jetsun Rendawa and Je Tsongkapa—spiritual father and son—along with the master translator Kyabchok Pel Sangpo head the monastic summer retreat at the Namtsip Teng Temple of Ar Chenpo Jangchub Yeshe. More than 600 monks are in attendance, and teachings on the subject of monastic discipline are given by each of these three Lords of the Dharma.

On this occasion, Je Tsongkapa succeeds in instituting the monastic practices precisely as they are described in *The Seventeen-Point Foundation* and *The Divisions of Monastic Discipline*. The monks begin to observe more strictly a great many practices. They start holding ceremonies for confessing any violations of the monastic code, and also keep the kind of confession where we first re-bless and leave the robes. They perform the rituals for blessing their personal articles, and for setting off a kitchen area. And they begin keeping the rule about never being without their robes for a night, and such. In short, Je Rinpoche is able to reinvigorate and spread this very root of the entire teachings of the victorious Buddhas.

Here too he turns the Wheel of the Dharma by teaching the middle way, valid perception, and other subjects as well.